

ربنا افتح بیننا و بین قومنا بالحق
و انت خیر الفاتحین > پروردگار! ما
میان ما و قوم ما راهی بحق بگشا و
توئی بهترین گشایش دهنده <
(از ص ۳ این کتاب)

رساله حقوق

در بیان حقوق خالق و مخلوق فردی و اجتماعی با ذکر بعضی
از مدارك شرعی که دانستن آن بر هر بشری لازم و مفید است

از تألیفات علامه ثانی و مجتهد ربانی
حجة الاسلام آقای سید ابوالفضل رضوی قمی
مشهور بعلامه ابن الرضا دامت برکاته

بسمه تعالی

توجه خوانندگان را جلب مینماید کتاب حاضر که در دسترس شما گذاشته میشود بهترین کتابی است در علم حقوق از مدارك معتبره شرعی استخراج شده و دانستن آن بر هر بشری لازم و نافع است. تا اینکه بحقوق فردی واجتماعی خود آشنا شوند اگر چه تألیفاتیکه از قلم حجة الاسلام سیدالعلماء والعظام استاد معظم جامع معقول و منقول آقای سید ابوالفضل مجتهد رضوی بر قعی قمی مشتهر بعلامه دامت برکاته میباشد مستغنی از توصیف است و معظم له صاحب تألیفات بسیاری است از آن جمله کتاب تراجم الرجال که بهترین کتابی است در احوال رجال مذهب نوشته شده امید است برادران دینی برای ترویج شرع انور وسائل چاپ آنرا فراهم آورند.

تهران مورخه ۲۳/۱۱/۳۳

محمود دامیدی

مدارك این کتاب

قرآن و تفسیر صافی و مجمع البیان و ابوالفتوح و نهج البلاغه و بحار -
الانوار - وسائل الشیعه - مستدرک - کفای - من لایحضر مصادقة الاخوان
کنج کهر - جواهر الفقه و در فروع و مسائل مسائلیکه خود مؤلف فتوی
داشته و مطابق با فتاوی اکثر اصحاب یا اجماع بوده ذکر شده. امید
است مورد استفاده خواننده باشد.

بسم الله الرحمن الرحيم

بندگی و ستایش خدا را رواست که دارای جمیع کمالات و از صفات نقص منزّه و میرا است و درود و تحیات بر افضل موجودات که در دین خود تمام حقائق و مصالح و مفاسد را بیان نموده و کلیه حقوق فردی و اجتماعی را بیان کرده و بر اولاد پاک آنحضرت که بحق خالق و مخلوق دانا و عاملند «ربنا افتح بیننا و بین قومنا بالحق و انت خیر الفاتحین»

پروردگار اراه سازگاری و مهربانی میان ما و قوم ما بسته شده به پیروی از حق اینراه را بما بکشا و تو حقا بهترین گشایش دهنده»

پ پوشیده نماید یکی از وظائف حق پرستی و نوع پروری و بشر دوستی قدم برداشتن در راه اصلاح مفاسد و آشنا نمودن جامعه است بحقوق فردی و اجتماعی لذا ذرة بيمقدار متمسك بدامان ائمة اطهار عليهم السلام سيد ابوالفضل بن حسن القمي عفی الله عنهما بعد از تتبع در آیات و اخبار حقوقی که بر هر فردی لازم و واجب است و عمل بآن باعث رستگاری و سعادت دنیا و آخرت است جمع نموده با ذکر بعضی از مدارك در این رساله بیان شد امید است در پیشگاه حضرت حق تعالی مقبول و برادران اسلامی این خدمت را از این بنده پذیرفته و مورد پسند واقع شود.

تعریف حق و معنی حق کلمه حق در چند مورد گفته میشود اول بردات حقتعالی چون ثابت و باقی و حق نیز بمعنی نبوت باشد در لغت

دویم مقابل باطل باعتبار دوام و ثبات حق و تزلزل و عدم ثبات باطل سیم آنچه وجود واقعی منحصر داشته باشد. چهارم اضافه خاصه که برای کسی یا چیزی ثابت باشد و مورد بحث ما در این کتاب از حق بمعنی چهارم است و حق باین معنی چیز است که در بسیاری از موارد مقابل آن بذل مال میشود و امتیاز است که عقلاء یا شرع برای فردی یا جامعه ثابت کرده باشند و در بسیاری از مواقع قابل اذیت و مورد نزاع و ادعاء عقلاء واقع میشود مانند حق تمليك و حق تصرف و حق تقدم و امثال اینها و قابل اسقاط و اخذ و غصب و اداء است پس حق بدین معنی امر نسبی و محتاج بدو طرف میباشد.

و کسی که حق کسی را پایمال نماید و یا منکر شود و یا ادا ننماید یا مانع اداء دیگران شود یا اسبابی فراهم کند که صاحب حق نتواند احقاق حق کند ظالم و غاصب میباشد و آیات و اخبار بی شماری در مذهب اسلام بر لعن و مذمت او وارد شده مآ قدری از آنرا بطریق اختصار که ملال نیاورد ذکر میکنیم.

اعراض از حق و تکذیب آن در قرآن سورة ابراهيم میفرماید «و خاب کل جبار عنید» یعنی هلاکت هر سرکش حق

ناپذیری و در سورة هود آیه ۶۳ میفرماید «و تلك عاد جحدوا بآیات ربهم و عصوا رسله و ابغوا امر کل جبار عنید» یعنی این قوم عاد انکار آیات پروردگار خود نموده و عصیان پیمبران او و پیروی هر ستمکار حق ناپذیری

کردند حضرت باقر علیه السلام فرمود مقصود از عنید در این آیات کسی است که اعراض کند از حق در جلد ۱۶ بخار از حضرت عسکری علیه السلام روایت کرده که فرمود «ما ترك الحق عزيز الا ذل ولا اخذ به دليل الا عز» یعنی هر عزیزی حق خود را رها کرد دلیل شد و هر دلیلی که حق را گرفت عزیز شد و لازمت بر انسان حق را آشکار نماید و کتمان نکند اگر چه بر ضرر خود یا بستگانش باشد چنانچه در قرآن سورة نساء آیه ۱۳۵ میفرماید «يا ايها الذين امنوا كونوا قوامين بالقسط شهداء لله ولو على انفسكم اوالوالدين والاقربين ان يكن غنياً او فقيراً فالله اولی بهما فلا تتبعوا الهوى ان تعدلوا وان تلو اوتعروا فان الله كان بما تعملون خبيراً» یعنی ای کسانی که ایمان دارید کار گذار عدل و بپا در اندگان عدالت باشید و برای خدا گواهی دهید اگر چه بر ضرر شما یا پدر و مادر و یا نزدیکان شما باشد و ملاحظه ثروت و فقر کسی نکنید که خدا سزاوارتر است در نظر باشد پس دنبال هوا و هوس نروید که عدول از حق خواهد شد و منحرف شوید و اگر حق را مستور کنید یا از آن اعراض نمائید پس محقق خداوند آگاه است بآنچه عمل کنید و در سورة عنکبوت میفرماید «ومن اظلم ممن افترى على الله كذباً و کذب بالحق» یعنی ستمکارتر نیست احدی از آنکه برخدای دروغ بندد و حق را تکذیب کند.

چند خبر در این مقام ذکر میشود:

- ۱- در گنج گهر در باب قاف از احادیث پیغمبر (ص) نقل نمودم که «قل الحق لله و علی نفسک» یعنی حقگو باش و اگر چه بر ضررت باشد.
- ۲- شیخ صدوق از حضرت صادق (ع) روایت کرده که فرمود «قال رسول الله لن يدخل الجنة عبد في قلبه مثقال حبة من خردل من كبر ولا

بدخل النار عبد في قلبه مثقال حبه من خردل من ايمان فقلت الخ» یعنی فرمود رسول خدا (ص) داخل بهشت نمیشود بنده که در دل او ذره کوچکی از کبر باشد و داخل آتش نمیشود بنده که در دل او ذره کوچکی از ایمان باشد. راوی عرض کرد مردی جامعه نو در بر کند یا سوار مرکبی شود آثار کبر از او ظاهر میشود پس احدی داخل بهشت نشود حضرت فرمود کبری که مانع از بهشت است آنستکه باعث انکار حق شود و ایمانی که گفتیم آنستکه موجب اقرار بحق باشد.

۳ - صاحب کافی روایت کرده که حضرت صادق (ع) نوشت باصحاب خود پیر هیزید از حبس حقوق که خداوند (ص) در هر ساعت و هر روزی حقوقی مقرر داشته هر که تعجیل کند در آداء آن خداوند سزاوارتر است در تعجیل خیر برای او در دنیا و آخرت و بتحقیق هر که تأخیر اندازد ادای حقوق را خداوند توانا تر است در تأخیر روزی او و هر که روزی او از جانب خدا قطع شد نتواند روزی خود را فراهم کند.

۴ - شیخ صدوق از حضرت صادق (ع) روایت کرده که «الکبر

غمض الخلق و سفه الحق یعنی کبر مهلك بی اعتنائی بخلق و پامال کردن حق است.

۵ - در جلد اول بحار است که مردی از حضرت صادق (ع) فتوی خواست در مسئله حضرت جوابی داد مخالف میل او چون حضرت آثار کراحت در او دید فرمود ای مرد صبر کن بر کلام حق که هر کس صبر کند بر حق خداوند او را بی عوض میگذارد بلکه عوض بهتری باو عطا کند.

۶ - در نهج البلاغه خطبه ۲۱۵ میفرماید «فالحق اوسع الاشياء

فی التواصف و اضيقها فی التناصف یعنی حق در تعریف و توصیف آسانترین

چیزها و در مقام انصاف و عمل مشکل‌ترین چیزها است یعنی همه کس از حق توصیف و تعریف کند و کمتر شده اداء حق نماید.

۷- کافی از رسول خدا (ص) روایت کرده که «من یبطل علی ذبح حق حقه و هو یقدر علی اداء حقه فعليه کل يوم خطیئة عشار» یعنی کسیکه اهمال کند در اداء حق باینکه توانائی دارد بر کردن او هر روزی گناه عشاری است.

۸- «قال الصادق (ع) ایما مؤمن حبس مؤمناً عن ماله و هو یحتاج الیه

لم یذق والله من طعام الجنة ولا یسرب من الرحیق المختوم» یعنی هر مؤمنی که حبس کند مال دیگری را بخدا قسم از طعام جنة نچشد و از شربت سر بهر بهشت نیاشامد.

مؤلف گوید عمل بحقوق نفعش عائد خود و ترکش بتمام جامعه ضرر دارد.

نتیجه عمل بحقوق و حضرت صادق (ع) فرمود «ان الله تبارک و تعالی عموم تکلیف در آن الی علی نفسه ان لایسکن جنته اصنافاً ثلثة راد

علی الله عز وجل اوراد علی امام هدی او من حبس حق امرء مؤمن» یعنی بتحقیق خدا تبارک و تعالی بر خود حتم کرده که سکنی ندهد بهشت خود را به طائفه کسیکه رد بر خدای عز وجل کند و دیگر آنکه رد بر امام هدایت گوید سیم آنکه حق مؤمنی را حبس کند و در کافی نقل میکند مردی از طائفه نخع بحضرت باقر (ع) عرض کرد آیا توبه برای من میسر است حضرت جواب داد دو مرتبه سؤال کرد حضرت فرمود توبه برای تو نیست مگر وقتی که حق هر صاحب حقی را ادا کنی و صدوق از حضرت باقر (ع) روایت کرده که فرمود ظلمیکه خدا عفو نمیکند راجع

بحق مردم است در هیچ ابلاغه خطبه ۲۱۵ علی (ع) میفرماید «لا یجری

لاحد الا جری علیه ولا یجری علیه الا جری له ولو کان لاحد ان یجری له و

لا یجری علیه الا ان ذالک خالصاً لله دون خلقه لقدرته علی عبادہ ولعدله فی

کل ما جرت علیه صروف قضائه الخ حاصل مضمون کلام حضرت آنست که

هر که را بر غیر حقی باشد غیر نیز بر او حقی دارد و از این قانون احدی

حتی خداوند خارج نیست و هر جا حقی بر نفع کسی باشد حقی هم بر

ضرر او خواهد بود و اگر بنا بود فقط حق بر نفع کسی باشد باید او خداوند

باشد که توانا است حقی بر له خود قرار دهد با اینکه در مقدرات و مقررات

خود عادل است ولیکن خداوند تعالی فقط حق را برای خود قرار نداده بلکه

حقی برای خمره قرار داده بر بندگان و حقی برای بندگان قرار داد بر

عهده خود حق خدا آنست که عبادت و اطاعت شود و حق بندگان بر او

آنست که اجر و ثواب آنها را بدهد مقصود از این کلام آنست که حق همه جا

از دو طرفست چنانچه در کتاب کافی از رسول خدا (ص) روایت کرده که

«حق علی المسلم اذا اراد سفر ان یعلم اخوانه وحق علی اخوانه اذا قدم

ان یا توه» یعنی مسلمان چون اراده سفر کند حق دیگران بر او آنست که

ایشان را خبر دهد و حق او بر دیگران است که در مراجعت به ملاقات

او بروند.

فوائد دانستن و عمل در دانستن حقوق و عمل بآن چند فائده است

بحقوق ۱ - چنانچه هر فردی اندازه حق خود و دیگران

را بداند و ادا نماید هر جا و هر ساعت اختلاف و نزاع پیدا نشود و افراد

جامعه از یکدیگر خورسند و خوشنود و بهم خوشبین و اجتماعات

الصلاح شود.

۲ - در ترك حقوق عقابهای شرح اسلام بیان فرموده و خداوند از حقوق دیگران نخواهد گذشت و اگر چه از حق خود بگذرد و مادر هر يك از حقوق عقاب ترك آنرا باختصاص ذکر خواهیم نمود.

۳ - علت نارضایتی ملت از هیئت حاکمه و عداوت فقرا و زیردستان از ثروتمندان و اعیان و خوشنود نبودن کار فرما از کارمندان و غضب خدا بر بندگان بواسطه آگاه نبودن و یا عمل نمودن بحقوق است و بدانستن و کار بستن رفع این محذورات خواهد شد.

۴ - خوشنودی حقتتالی و رفع اعتراض افراد نادان بذات حق سبحان بدانستن حقوق حاصل شود حضرت صادق (ع) فرمود ما عذب الله امة الا عند استها منتهم بحقوق فقراء اخوانهم یعنی عذاب نکرد خداوند امتی را مگر وقتی که در اداء حقوق فقراء خود سستی نمودند.

۵ - چه بسیار اشخاصی که بحقوق خود و دیگران آشنا نیستند و لذا از منافع حقوقی بهره مند نشده و اگر دیگری بخواهد از حق خود استفاده نماید خشمناك میشوند و چنانچه حق دائمی باشد دائماً مورد رنج و ملال و اذیت طرفین خواهد بود مانند آنکه مجرای آبی در منزل همسایه داشته باشد باینکه حق مجرای دارد هر وقت بخواهد آب برای خود ببرد آن همسایه تصور میکند ستمی و آزاری بر او روا داشته لذا خشمناك شده و مانع میشود از اداء حق لازم با اینکه شاید همه ساله کربلا برود و غاصبین حقوق را لعنت کند و هر گونه مستحبی را انجام دهد. بشر در هر آن بحقوقی در اینجا دانسته شود که اداء هر يك از حقوق مخلوق مکلف است باز گشت باداء حق خالق میشود زیرا خداوند اداء حقوق مخلوق را واجب نموده و ترك این واجب عصیان خدا و حق خدا

آنست که بنده عصیان او نکند و اطاعت او نماید صاحب وسائل در کتاب
 جهاد رساله حضرت سجاد (ع) را در حقوق نقل کرده که این بنده تمام
 آنرا در این کتاب نقل خواهم نمود از آن جمله میفرماید «اعلم رحمك الله
 ان الله عليك حقوقاً محیطة بك فی كل حركة حرکتها اوسكنة سکنتها او
 منزلة نزلتها اوجارحة قلبتها والة تصرفت بها بعضها اکبر من بعض واكبر
 حقوق الله عليك ما اوجبه لنفسه تبارك وتعالى من حقه الذي هو اصل
 الحقوق ومنه تفرع الخ » بدان خدا رحمت کند که برای خدا بر ذمه تو
 حقوقی است که تو را فرا گرفته در هر جنبش و آرامشی و در هر مقام و منزلی
 که فرود آئی و در هر عضوی از اعضاء و جوارح که حرکت دهی و در هر
 قوه و آلتی که مصرف کنی بعضی از آن حقوق بزرگتر و مهمتر از بعض دیگر
 است اگر چه تمام آن دارای اهمیت (ولازم العمل) است و بزرگتر حقی
 که خداوند بر تو واجب گردانید حقی است که برای خود قرار داده و آن
 ریشه و سرچشمه سایر حقوق و سایر حقوق فرع آنست که ادای حق هر
 کسی اداء حق او و منع انکار هر حقی انکار و منع حق خداوند است
 مؤلف گوید از این کلام معلوم شد باز گشت هر حقی بحق خداوند است
 و هر که بخواهد خدا را اطاعت کند لازم است حقوق مخلوق را که او معین
 نموده بداند و ادا نماید .

حق الله تعالی و حق خداست که هستی عنایت نموده چند چیز است
 حقه الاکبر اول - شناختن او را چون منعم است و شکر

اول لازم و فرع بر معرفت اوست از آثار قدرت و آیات علم و عظمت و تنظیم
 و تدبیر در خلقت شاعر گوید :

خبر داری که سپاهان افلاک چرا کردند گرد مرکز خاک

از این آمدن مقصودشان که
که گفت آنرا بجم وینرا بیارام
همه هستند سرگردان چه بر کار
دیگری گوید :

در جهان همه ذرات نور غیب را مشکو
ماهیان دریائی آهوان صحرائی
مورمار میگویند نور و نار میگویند
دیگری میگوید :

خدایا جهان پادشاهی تو راست
پناه بپندی و پستی توئی
توئی برترین دانش آموز پاک
توئی کافریدی ز یک قطره آب
ز گرمی و سردی و از خشک و تر
دویم - تنزه و تسبیح نمودن و سلب عیب و نقص از ذات پاکش نمودن علی (ع)
در نهج البلاغه میفرماید «اول الدین معرفته و کمال معرفته التصدیق به و کمال الصدیق

توحیده و کمال توحیده نفی الصفات عنه لشهادة کل صفة انها غیر الموصوف و شهادة

کل موصوف انه غیر الصفة فمن وصف الله سبحانه فقد قرنه ومن قرنه فقد ثناه

ومن ثناه فقد جزاه ومن جزاه فقد جهله ومن جهله فقد اشار اليه ومن اشار

اليه فقد حده ومن حده فقد عده الخ یعنی اول دین شناختن او و کمال شناختن

او تصدیق باوست (مخفی نماند چون تصور او ممکن نبوده شناختن او را

متفرع بر تصدیق نموده) و کمال تصدیق باو یکتنا قرار دادن او و کمال

یکتائی او نفی صفات از اوست زیرا که هر صفتی غیر از موصوف و هر موصوفی

غیر از صفت است پس کسیکه خدا را موصوف بوصف نماید او را قرین بوصف نموده و او منزله است از داشتن قرین و کسیکه او را مقرون بقرین کند از توحید خارج و دو قرار داده او را و کسیکه دو چیز معتقد شد او را تجزیه کرده و کسیکه دو جزء نماید او را بتحقیق جاهل باوست و کسیکه جاهل باو باشد اشاره باو کرده و هر که باو اشاره کند او را در محلی تصور کرده و او را محدود و بطرفی معین نموده و هر که او را محدود کرد بتحقیق او را را بشمار آورده و کسیکه گفت او در کجا است پس مکان برای او قرار داده و آنکه گوید او بر چیزی است بعضی از مکانها را خالی از او تصور کرده خدا هست امانه آنکه هست شده باشد موجود است امانه از عدم بوجود آمده باشد باهر چیزی هست امانه آنکه مخلوط و مقرون بآن باشد و غیر هر چیزی است امانه آنکه غایب از چیزی باشد پس بنابر آنچه حضرت فرمود باید نفی صفات از او نمود اگر کسی بگوید شما میگوئید عالم و قادر و حی است و مرید و مکره هم قدیم هم ازلی هم متکلم صادق و برای حق تعالی صفاتی قائلید جواب گوئیم مقصود ما از این صفات و اثبات آن نفی ضد آنست مثلاً عالم است یعنی جاهل نیست و قادر است یعنی عاجز نیست و هكذا

سیم - باید دانست که ذات محیط او را احاطه نتوان کرد و او هام و افکار احاطه باو ندارد و درك حقیقت او محال است چنانچه رسول او (ص) فرمود ما عرفك حق معرفتك یعنی نشناختم تو را حقیقه و حضرت باقر ع فرمود كلما ميزتموه باوها مكمل فمهم مخلوق لكم مردود اليكم یعنی درباره خدا هر چه در تصور خود حاضر سازید و در فکر خود خیال کنید آن تصور مخلوق فکر شما و بسته بوجود شما است * لا تدركه الاوهام و لا تدركه

الابصار وهو يدرك الابصار وهو اللطيف الخبير

شاعر گوید :

تو آن احدی که احدی نیست مثالت واقف نبود هیچکس از کنه جمالت
دستی نرسیده است بدامان جلالت نی بوده و نی باشد و نی هست مثالت
نرگس بچمن بیبشی از جام تو دارد بلبل بگلستان بزبان نام تو دارد
هر زنده دلی گوش به پیغام تو دارد هر پادشهی خواهش انعام تو دارد
چشم طمع از مرحمت عام تو دارد بین مرغ دلم را که بسردام تو دارد
چهارم - هر چیز و ناچیز را شریک او قرار ندادن و غیر او را

نپرستیدن و تملق نکردن رسول خدا (ص) میفرماید «ان المؤمن لا یتملق
الله» مؤمن تملق نمیگوید مگر برای خدا «ولا یشرك بعبادة ربه احدا»
و غیر او را حقیر شمردن و عظمت ندادن البته کسیکه آثار قدرت و عظمت
او را متوجه باشد غیر او را کوچک شمرد و تکیه گاه قرار ندهد و ترس از
هر مقام اعتباری خیالی نداشته باشد علی (ع) در خطبه ۱۹۲ نهج البلاغه
در وصف پرهیزکاران فرماید «عظم الخالق فی انفسهم فصغر مادونه فی

اعینهم» یعنی بزرگ شد خالق در دل ایشان در نتیجه غیر او در نظرشان
کوچک شد و کسیکه خدا را بزرگ شمرد امر او را عظمت میدهد مثلا
استخفاف بامر او در نماز نمیکنند و لذا رسول اکرم (ص) فرمود «من استخف
بالصلوة فلیس من امتی» یعنی آنکه نماز را استخفاف نماید از امت من نباشد.

پنجم - تمام خیر را از او دانستن اوست منشاء خوبیها و کمال و
تمام عیب و نقص از مالست اثری از آثار جلال و جمال او عالم وجود است
و غیر او اثری ندارد «ان ارادنی الله بضر فلا کشف لضره الا هو او ارادنی

برحمة هل من ممسکات رحمة قل حسبی الله» یعنی اگر خدا اراده کند

برای من ضرری را دافع و کاشفی نباشد و اگر اراده رحمت کند احدی رافع و مانع نخواهد بود بگو خدا مرا کفایت باشد (ولازم است اینجا عقالة در معرفت خدا نوشته شود . خداوند ما را مشتاق دانش و جمال و کمال نموده تا بجستجوی ذات او که عین علم و کمال و جمال است برخیزیم و او را بشناسیم حیوانات زندگی تاریک و متوقفی دارند افکار آنها در آخر عمر تقریباً همان است که اول عمر داشته اند طرز زندگی و رفع حوائج که در ذات آنها است چه کس بآنها آموخته ماهیان هنگام تخم گذاری هزاران کیلومتر طی کرده همیشه بیک ساحل معین و نقطه مخصوص کناره رودخانه آرام رفته تخم میریزند (ماهی ماده تخم میریزد و نر اسپرماتوزوئید روی آنها پنخش میکند جفت گیری آنها همین است) بعد بوطن خود مراجعت میکنند نوزاد آنها چندی پس از تولد همان راه را در پیش گرفته بنزد پدر و مادر بر میگرددند و سال بعد با زاین عمل تکرار میشود ملاحظه کنید چه کس بنوزاد آنها که در تخم بوده گفته کجا بروند و بوطن پدر و مادر برگردند و این جز اراده و الهام خداوند نیست باهوش ترین حیوانات مانند موریانه و زنبور عسل و مورچه با همه نبوغ هیچ ترقی فکری و روحی مثل انسان ندارد چنانچه ما حسن میکنیم و مسلم است که در پی ازدیاد معلومات خود نیستند مورچهها یکنوع ککهای درخت را اسیر کرده همان طوریکه ما از گوسفند و گاو استفاده میکنیم آنها از شیره کک فائده میبرند و در دالانهای دراز خود زمینها را با اشکال منظم هندسی تقسیم کرده قارچها و گیاههای دزد بینی میکارند با دزد بین وضع درختکاری و گل و سبزه این باغها بسیار زیبا بنظر میرسد و حبوبات را جهت سبز نشدن نصف میکنند با نیارهای خشک مخصوص میبرند عده

مخصوصی از آنها زیاد خورده در شکم نگه میدارند و آویزان میشوند و دیگران بسوی آنها رفته از دهان ایشان جیره خود را میگیرند و مورچه دهنده در این موقع خوشحال بنظر میرسد مورچه ها جنک میکنند و با اینکه چشم ندارند با شاخهای خود دوست و دشمن و افکار هم را درک میکنند آنها اسیر گرفته و بکار و ادار میکنند بعضی از اوقات اسیران بر دولت وقت شورش میکنند و زمام حکومت را بردست میگیرند اما موریانها در افریقا دسته دسته در بیست متر زیر زمین عمارات چند طبقه با سیمان مخصوص که از آب دهان و خاکهاست میسازند و هر قسمت را مخصوص چیزی قرار میدهند و مدفوعات و مردهای خود را با ترشحات مخصوص تجزیه کرده بصورت مفید بیمیکروب در میآوردند خورد های غلف و گیاه را بداخل حصار آورده با وسائل و ترشحات شیمیائی بفشای خوردنی تبدیل و مأمور مخصوص در کیسه های شکمی خود ریخته بهر کس جیره او را میدهد و هر چند دقیقه گاز ضد عفونی از خود خارج کرده تمام ساختمان را با آن تمیز کرده ممکن نیست هیچ میکروبی در آنجا یافت شود هر دسته از نوزادان را غذای مخصوص میدهند (مثل زنبور و مورچه) و جنس آنها را با این غذا تغییر میدهند مثلاً مهندس و کارگر متوفیات و ملکه و سرباز میشوند عجب آنکه سربازان از ابتدای تولد زره مخصوص بسینه دارند که هم سپر آنهاست و هم مانع میشود بر ملت بشورند زیرا با این زره قادر بتهیه غذا نیستند و باید ملت آنها را تغذیه دهند (مؤلف گوید چه کس این تدبیرات را با آنها یاد داده و چه کس آن زره مخصوص را که مانع ظلم سرباز است بسرباز داده همان خدائیکه بسپه سالار بشر زره عصمت از خطا داده و زره عصمت مانع است از ظلم و ستم کسبیکه آن زره

را ندارد ممکن است برملت چیره شود پس مورچه‌ها هم اورا بیاسبانی و حفظ مملکت قبول ندارند) هزاران هزار شاهد از این قبیل حاکی است که تدبیر بی نظیر در عالم کار فرماست که جهة ادامه حیات این چاره‌ها را به موجودات آموخته چه کس به چنین در شکم مادر گفته تو چشم لازم داری در عالمی که بعداً خواهی رفت و بسالای چشم تو ابرو لازم است چه کس میگوید تو دندان لازم داری و دندانهای تو باید باشکال هندسی مخصوص باشد چه کس بدرخت گل یاد داده که باید گلهای رنگارنگ بسا اشکال مهندسی مزین شوی چه کس در جام گل ستونهای نر و ماده ترتیب داده و بآنها گفته نطفه ریزی کنید که نسل شما قطع نشود بشر ذاتاً کنج‌جو است. مانند حیوانات نیست که مایونها سال ابتکار فکری برای درك حقائق نیفزوده‌اند بشر جوابی مقام و ترقی علمی است زیرا خداوند اورا مشتاق علم و برای درك عظمت خود وجود داده «خلقت الاشياء لاجلك

وخلقتك لاجلی پس از تجزیه اتم بالکترن و پروتون و سپس بانرژی و قوه

میرسیم و نتیجه این میشود که عالم از انرژی است چنانچه پیغمبر خدا (ص) فرمود اول ما خلق الله النور (انرژی می‌خواهد متراکم باشد ولی حرکت شدید دورانی او تولید حلقه‌هایی کرد که از او جدا شدند و حرکت آنها همینطور تولید ذره‌ها کرد تا عاقبت کوچکترین آنها الکترون و پروتون یعنی اتم را تشکیل داد چه کس این حرکت را برای انرژی و الکترون معین کرد خود آن که شعور نداشت که اگر يك لحظه حرکت متوقف شود تمام عالم نیست خواهد شد در صورتیکه جسمی حرارت بیند الکترونها بسبب گرفتن انرژی بر سرعت خود در ثانیه (۱۰۰۰۰۰ کیلومتر) میافزایند

و تعادل مدار برهم میخورد الکترون از حصار دور میشود و انرژی از خود بصورت امواج پرتاب میکند و نور جسم حرارت دیده از قرمزی بسفیدی و بنفش و بی رنگی مایل میشود در چند میلیون درجه گرما اتمهای سنگین مثل کلسیم و آهن و سرب لباسهای الکترونی را بیشتر کنده اند از لطیف نور مرکز خورشید میتوان یافت که حرارت بدو میلیون درجه رسیده بعضی خورشیدها هزار بار بیشتر گرمند هسته انرژی است الکترون انرژی است زمین مجموعه از انرژی است آفتاب هم چنین همه میخواهند همدگر را جذب کنند آن کس که با انداختن سرعت بین آنها جدائی افکند که بود وجه تدبیر بزرگی بکار بست معجزه حضرت رضا علیه السلام را در این خطبه به بین مؤلف بین متعادیاتها مفرق

بین متدانیاتها دالة بتفریقها علی مفرقها و بتالیفها علی مؤلفها ذالك قوله

تعالی ومن کل شیء خلقنا زوجین لعلکم تذکرون بین ضدها را جمع میکند (دو قطب آهن ربا که شمال جنوب را میکشد و خورشید سیارات را و پروتون الکترونهارا) و هم جنسها را از هم دور میکند (مثل الکترون و پروتون که هر دو انرژی بوده بوسیله حرکت دور شدند) تا دانسته شود نیروئی بوده آنها را نزدیک و اینها را دور کرده از اجتماع اتمها و ملکولها این جهان وسیع آفریده شده در ته هر سنجاقی مقدار یک هشت بایست و یک صفر اتم وجود داده و کاملترین مخلوقات را با دقیق ترین و مجهزترین وسائل چه کس ایجاد کرد

مال شخصی نیستیم که از ذرات بی شعور بوجود آمده باشیم و این افکار و ابداعات درها ایجاد شود بلکه ما روحیم خیال کردی از ذرات

بی شعور شعور تو بوجود آمده (انزع منك جرم صغیر) روح تومی بیندنه چشم روح میشوند و درك میکند و نقشه میکشد نه مغز فیزیولوژی نشان داده که اعصاب و مغز فقط وسیله اند یعنی احساسات و دستور اثر را با سرعت شصت متر در ثانیه انتقال میدهند اعصاب هیچ نوع تصرف در آنها ندارند این انتقال بصورت جریان الکتریسته مانند تلفون بسطح مغز میرسد آیا در آنجا چه میشود که دستورهای موافق صادر میشود اینجا است که روح ثابت میگردد روح این تائرا بصورت امواج بی سیم از مغز میگیرد و جواب موافق عقل را پس میدهد یکدلیل مهم دخالت روح آنستکه باشخصایکه با هیپنوتیزم خواب میکنند دستور میدهند از آینده و حال فلانی از مسافت دور خبر دهد او بدقت مثل اینکه خود می بیند همه را شرح میدهد اگر بگویند با مغز طرف بوسیله بی سیم رابطه دارد گوئیم چگونه از آینده خبر میدهد پیشوایان مذاهب میگویند روح ما پس از جدائی از بدن با ارواح پاک و ملئکه که بر قسمتی از تقدیرات آگاهند تماس گرفته و درك آینده را میکنند ائمه دین در چند قرن پیش پیش بینیهائی کرده اند که در کتب اخبار موجود است چگونه این وقایع را که ذکر کرده اند مانند اختراع هواپیما و تولید مکروب در آب و وجود وزن برای هوا و نور و ظلمت (نور ماورای قرمز و بنفش ظلمتند) و وزن خورشید و دوری از زمین و حرکت آزاد آنها در فضا (والشمس تجری لمستقر لها) خورشید بمحل ثقل خود میشتابد با سرعت سی و شش کیلومتر در ثانیه بسمت ستاره و گاه از کواکب چنگ میزد (وکل فی فلك یسبحون) در مدار خود شنو میکنند این اخبار ممکن نیست از نتیجه فعل و انفعال و انعکاس باشد اینها میرساند بر خلاف تصور مادیون غیر از ظاهر عالم

چیزهای ندیدنی و تقدیر و تدبیر در کار است احضار ارواح هیپنوتیزم
 منیتیزم و امراضیکه سبب دیدن بدون چشم میشود مثل سومنامبولیسم
 (حرکت در خواب) هیستری و اپی لپستی (صرع) و کربب توس کویی (نهان بینی)
 وتله پاتی (دوربینی) همه و همه چنان عالم مادی را تسکین داده که جمعینهای
 کاوش در روح را ایجاد کرده و آکادمیهای علوم و اوقعت روحیات را پذیرفتند
 کتاب پس از مړك لتون دنی و دیودان لانا تور یا خدا در طبیعت و
 اسرار مړك و کتاب فلاماریون و کاوشهای پی پر وژان دوهاور و کروکس
 و وان هلمون و ادیسون و هزاران اشخاص دقیق وجود روح و مبدء و معاد
 را ثابت کرده البته نه برای مسلمین که عقاید روحی در اسلام بطور
 اکمل بیان شده بعضی از هواپرستان زیر عقل و تجربه و حس زده عالم
 را نتیجه تصادف و یکنوع عکس العمل تعبیر میکنند و عقل و منطق را
 گول میزنند در حالیکه از علم خبری ندارند (ان هم الا یخروصون) آنها بر
 تقدیر میخندند و میگویند ما هر چه میخواهیم میشود ایشان چه میخواهند
 خوردن و خوابیدن و آن چیزی نیست که خداوند آنرا تغییر دهد تقدیر
 و سر نوشت را باید از آنها که کار بزرگ در پیش دارند پرسید تا بگویند
 همواره يك اراده مرا برای کار خود اجیر میکند و هر وقت مرا لازم دارد
 کسیرا یارای مقاومت نیست و هر گاه وا گذارد کوچکترین ذره میتواند
 از پای در آورد مرا

امیر المؤمنین علیه السلام میفرماید خدا را شناختن از تغییر ارادهها
 و بهم زدن نقشه ها آنقدر واقعات خلاف انتظار و فرمول بوجود میآید
 که احدی نمیتواند يك روز را باختیار خود به بیند هر چه در کارها
 بیشتر وارد میشود بیشتر حس میکنیم که ما هیچ کاره ایم بالاخره بهترین

آسودگی تسلیم و رضای اوست که رسول خدا فرمود (اول العلم معرفة الجبار و آخر العلم تفویض الامر الیه) و پس از تسلیم و تفویض بمقدرات الهی ترس و یأس از آئنده و خودکشی و حرص و حقه بازی و رقابت و تبلیغات زیاد و دروغ و بندگی و تملق از غیر خدا و هزاران افکار و صفات پلید و تزلزل روح از درون مارخت می بندد و بجای اینها آرامش دل و طمأنینه پیدا میشود (الا بذکر الله تطمئن القلوب) چون هر عملی عکس العملی دارد هر کس نیروی خود را مقابل نیروی خدا قرار دهد منکوب میشود و بر خدا است که دماغ متکبر را ب خاک بمالد چنانچه موسی پس از اواخر عمر میگفت میخواهم اثری مانند پنجه شیراز خود در تاریخ باقی بگذارم بسا آخره بنهایت بیچارگی رسید و فرار کرد و کشته شد و ناپلئون پسر خود را بر روی کره جغرافیا مینشانید و میگفت تو صاحب این خواهی بود آن پسر سالها در زندان مترنیخ صدراعظم ایتالیا بود تا مرد و هشام بن عبدالملک خلیفه مروانی فرمان داد زید بن علی الحسین را که سید عالم عابد زاهدی بود سر او را جدا کردند و پنجاه ماه بدن او را بردار آویختند و عاقبت سوزانیدند و خاکستر بدن مطهرش را بیاد و آب فرات دادند و طولی نکشید ابو العباس سفاح اولین خلفاء بنی عباس مسلط شد بر بنی مروان و بنی امیه و تاج و تخت ایشان را بیاد داد و خانهای ایشان را بکلی خراب کرد و بدن هشام را از قبر بیرون آورد و آتش زد و خاکستر او را بیاد داد و قتی که عبد الملک پدر همین هشام بر تخت امارت و سلطنت تکیه داده بود و سر مصعب بن زبیر را در دار الاماره کوفه نزد او حاضر ساختند مرد عربی حاضر بود دست تعجب بدندان گزید و گفت (لا اله الا الله) عبد الملک جهة آنرا پرسید آن مرد جواب داد تعجب من از روزگار غدار ناپایدار است چرا که قبل

از تو هر کس در این دار الاماره سلطنت و حکومت کرد طولی نکشید
سر بریده او را برای حکومت و سلطنت بعد از او حاضر ساختند این است
که شاعر گفته

یکسره مردی ز عرب هوشمند	گفت بَعْدَ الْمَلِكِ از روی پند
روی همین مسند و این تکیه گاه	زیر همین قبه و این بارگاه
بودم و دیدم بر این زیاد	آه چه دیدم که دو چشم مباد
تازه سری چون قمر آسمان	طلعت خورشید بر او بد نهان
بعد ز چندی سر آن خیره سر	شد بر مختار بروی سپر
بعد که مصعب سرو سردار شد	دست کش او سر مختار شد
این سر مصعب بتقاضای کار	تا چکند با تو دیگر روزگار

مؤلف گوید همانا هزاران موسیلینی و عبدالملک و مردان بی سرو
سامان و هزاران هشام خون آشام دستخوش سهام فلک سبز فام شدند
و چه بسیار جباران و ستمکاران از فراز تخت به تخته تابوت رفتند
و آیندگان و بازماندگان عبرت نگرفتند و با وزر و وبال و روح فاسد در نزد
وجدان و خدای واحد و ملئکه غیب و خدای لا ریب رسوا و سرافکنده
رفتند چون روح ما باقی است اگر از خدایی خبر و فاسد شد همواره بارذائل
روحی هم آغوشیم اگر قسمتی از بدن ما را ببرند می بینیم همانیم که بودیم
و ثابت شده که هر هشت سال تمام سلولهای بدن عوض میشود با این وصف
روح ما تغییر نمیکند چون صفات جسمی قابل انتقال است نه روحی
اینک میگوئیم دانشمندان فیزیولوژی میگویند برای آنکه پاره
گوشتی بسازیم با همه وسائل و هوش و تجربه هزاران سال
وقت لازم است زیرا این ترکیبات مشکل آل بومین از پنجاه

تا صد و پنجاه هزار اتم با دسته‌ها و شکل‌های مخصوص تشکیل شده و کمترین تغییری در وضع یکی از آنها ترکیب را بهم می‌زنند اینک می‌پرسیم چگونه چنین ترکیبات مشکلی را ذرات بی‌شعور بدون اراده تصادفاً بوجود آورده چگونه ذراتی که از هم خبر ندارند نقشه عاقلانه کشیدند و برای کوچک کردن ملکولهای غذا و قابلیت ورود در خون و اداره تغذیه بدن ترکیبات پیچیده مانند تریپسین و پپسین امیاز و مالتاز و آن‌تر و کیناز و صفرا و آمیلاز و سکرترین ساخته ترشح میکنند چه کس مقابل هر سعی ضد آنرا ساخته بدون اراده ترشح میکند چه کس سموم بدن را از راه کلیه جذب و دفع میکند چه کس دقیقترین وسائل درک احساسات را بصورت چشم و گوش و زبان و لامسه در کوچکترین و بزرگترین حیوانات رعایت کرده این نقشه‌های محیر العقول را چه کس ایجاد کرده قریب دو میلیون کهکشان کشف شده که هر یک اقلا ده میلیون خورشید و هزار برابر آن ستاره دارد و اینهمه سیارات در این فضا بدور خورشیدها و خورشیدها بدور مراکز دیگر با سرعت‌های ۶ و ۷ فرسخ بلکه بیشتر در ثانیه چه کس میگرداند کمترین کنسیدی و تنیدی و نظامی در مدار سبب میشود یا جذب خورشیدها و تسلیم شعله آنها شوند یا در فضا پرتاب یا بدیگری برخورد یا در اثر دوری و نزدیکی زیاد و تغییر حرارت و طغیان دریاها موجودات آنها نابود شوند کدام عقلی است که بگوید چنین سرعت‌های خطرناک مرتب و منظم بدون تدبیر اداره میشود غیر از آنکه بگوید (خلقه العزیز الحکیم) بهترین ساعت ساز دقیق با فکر نمیتواند کاری کند که یک ساعت کوچک در ماه یا در روز چند دقیقه تند و یا کند نرود چه طور ممکن است این سیارات بزرگ در هزار سال با این سرعت سیر که یک دقیقه

تند و کند نرفته بدون مدبر عظیم الشان باشد مادیون میگویند این قانون
و تدبیر چون همیشه با ذرات بوده پس از خواص ذرات است مثل آنکه
احتمی میگفت چون همه اتمبیلها مرتب و با قاعده میروند پس از خواص
اتمبیل آنستکه محتاج برانده نیست اگر کسی بگوید از دریا گذشتم قائم
ها و کشتی خود بخود بدون کشتیبان می آیند و میروند شما باو خنده خواهید
کرد بلی عالم هر چه قوانین بیشتری در نظم خلقت پیدا میکند عظمت مقنن
بیشتر ظاهر میشود و تدبیر خداوند بیشتر آشکار میگردد و بیش از پیش
وجودش ثابت و محرز میشود چنانچه خود فرموده (سنریهم آیاتنا فی الافاق
وفی انفسهم حتی یقین انه الحق) یعنی بزودی نشانههای خود را آشکار
خواهیم نمود در روی زمین و در وجود خود ایشان تا بدانند که او حق است.
بحر وحدت مطلق در ازل تلاطم کرد

جوش تابوی از قعر لحظه لحظه قلم کرد

نور حسن خود تابان بر سپهر و انجم کرد

تا نداندش هر کس رخ نهفت و پی گم کرد

شد بیباغ و رخ بگشود آب و رنك بر گل داد

حسن بر چمن بخشید عشق گل به بلبل داد

سبزه را مزین کرد سرو را تمایل داد

بر شقائق و نسرين رونق و تجمل داد

ناز بر سمن آموخت شاهدهی بسنبیل داد

بر چمن یکی بگذر تارخش چه من بینی

آب و رنك و رخسارش در گل و سمن بینی

از لطافت نسرين لطف ذوالمنن بینی

حسن یوسف آن نبود کش به پیرهن بینی

این چنین کند هر جا نغمه های روحانی

در کتاب وسائل از رساله حضرت سجاد ع روایت
حق برادران نسبی کرده که فرمود بدان برادرتو دست و بازو پشت

و پناه و عزت و قوت تو میباشد و را اسباب معصیت خدای عز و جل و پشتیبان
خود برای ظلم و ستم قرار داده و یاری او کن در مقابل دشمن و حائل باش
بین او و شیطان و گمراه کنندگان و او را پند و اندرز ده و مواظب او باش
در راه حق که منحرف نشود پس اگر نیکو اجابت و اطاعت پروردگار
خود نمود همراه او باش و الا خدا را بر او ترجیح ده و برای خوشنودی
او حق را عصیان مکن که مبادا از وجود تو سوء استفاده کند.

در سورة حجرات از قرآن فرموده (انما المؤمنون
حقوق برادران دینی اخوه) یعنی همانا مؤمنین برادرند و حضرت صادق ع

فرمود (المؤمن للمؤمن کالبنیان یشد بعضه بعضاً) یعنی افراد مؤمنین مانند
ساختمانی باشند که استحکام بعضی از آن ببعض دیگر است و نیز فرمود والله
(ان المؤمن لاعظم حقاً من الکعبه) بخدا قسم بدرستی که حق مؤمن
بزرگتر است از کعبه و اما حقوق ایشان را نسبت یکدیگر پس ما بیان
میکشیم در ضمن روایاتی

اول- در پانزده بحار ص ۲۷ از حضرت صادق روایت نموده که فرمود
دین محمدی سهل اقامه نماز و دادن زکوة و روزه ماه رمضان و حج و
اطاعت امام و آداء حقوق مؤمن است پس البته کسیکه حق مؤمن را بازدارد
خداوند در قیامت او را روی دو قدم نگهدارد مقدار پانصد سال تا آنکه
سپیل عرق از او جاری شود و منادی حق ندا کند این است ظالمیکه

بازداشت حق خداوند عزوجل را پس چهل سال سرزنش و توبیخ شود
 آنگاه او را بآتش جهنم افکنند و در کتاب کافی از حضرت صادق ع روایت
 کرده که بمعلی فرمود للمؤمن سبعون حقاً لا اخبرك الا بسبعة فانی عليك
 مشفق الخ یعنی برای مؤمن هفتاد حق است خبر نمیدهم تو را مگر بهفت عدد
 آن زیرا که بر تو مهربانم و بیم دارم تمام را عمل نکنی من عرض کردم
 انشاء الله فرمان بپذیرم پس فرمود (۱) سیر نباش و برادرت گرسنه باشد
 (۲) نبوش و او برهنه باشد (۳) رهنمای او و سائر عیوب او و زبان ناطق
 او باش (۴) دوست بدار برای او آنچه برای خود دوست داری (۵) میخواه
 برای او آنچه برای خود نمیخواهی (۶) کنیز و گماشته خود را امر کن
 اسباب راحتی او را فراهم سازد (۷) بروز و شب در حوائج او کوشا باش
 پس اگر بجای آوردی آنچه ذکر شد دوستی خود را بما و دوستی ما را
 بخداوند اتصال داده و در کتاب کافی از أبان بن تغلب روایت کرده که
 سؤال نمود از حضرت صادق ع از حق مؤمن بر مؤمن فرمود حق مؤمن بزرگتر
 از آنست که گفته شود اگر بیان کنم هر آینه کافر خواهید شد (چون
 بعید خواهید شمرد و انکار مینمائید)

و در کافی نقل کرده از حضرت باقر ع که فرمود قادر نیست احدی
 که به کاملاً حق مؤمن را توصیف و بیان نماید و انجام دهد واجب آنرا
 محدث قمی در سقیفه روایت کرده از رسول اکرم ص که فرمود از برای
 مسلمان بر برادر اسلامی خود سی حق است که دهائی ندارد مگر باءدا
 نمودن و یا عفو صاحب حق (۱) ندیده گیرد لغزش او را (۲) رحم کند
 چشم تر او را (۳) پیوشاند عورت (یعنی معایب) او را (۴) جبران نماید
 شکستگی او را (۵) بپذیرد معذرت او را (۶) رد کند غیبت او را (۷) دوام

دهد نصیحت او را (۸) حفظ نماید مقام دوستی او را (۹) رعایت کند ذمه او را (اگر بر ذمه گرفت حفظ کسیرا و یا امان داد ولو به کافر سایر مسلمین امان و ذمه او را باید معتبر بدانند) (۱۰) عیادت کند بیماری او را (۱۱) حاضر شود جنازه او را (۱۲) اجابت کند دعوت او را (۱۳) قبول کند هدیه او را (۱۴) نیکو نماید یاری او را (۱۵) تلافی نماید صله و احسان او را (۱۶) شکر گذارد نعمت او را (۱۷) در غیبت او حفظ کند عیال او را (۱۸) بر آورد حاجت او را (۱۹) واسطه شود انجام حوائج او را (۲۰) تسمیه گوید عطسه او را (یرحمک الله گوید و از خدا رحمت برای او خواهد) (۲۱) پیدا کنند گمشده او را (۲۲) جواب سلام او را بدهد (۲۳) پاکیزه با او سخن گوید (۲۴) نیکو نماید انعام او را (۲۵) تصدیق کند سخن و سو کند او را (۲۶) دوستی نماید دوستان او را (۲۷) با او ستیزه نکند (۲۸) وقت ستم کردن و ستم کشیدن یاری او کند اما وقت ستم کردن بجلو گیری او و اما وقت ستم کشیدن بدفع خواری و خذلان او (۲۹) بنخواهد از خیر برای او آنچه برای خود میخواهد (۳۰) بنخواهد برای او آنچه برای خود نمیخواهد پس فرمود رسول خدا هر گاه یکی از شما این حقوق را ادا ننماید مؤاخذه خواهد شد و از محکمه عدالت پروردگار حکمی علیه او صادر شود - چون بدین مقام رسیدم مناسب دیدم مقداری از احادیث را راجع بزیارت و ملاقات و مصافحه و خوشحال نمودن و سایر آداب معاشرت با برادران دینی را برشته تحریر در آوردم در چند باب .

۱- باب اقسام برادران

شیخ صدوق روایت کرده از حضرت جواد علیه السلام از علی

علیه السلام که فرمود برادران دو قسمند اول برادران مورد اعتماد دویم برادران گشاده رو اما برادران معتمد بمنزله دست و بازو و پربال و خانواده و مالند پس چون برادری به پایه اعتماد رسید مال و قوه خود را در راه او نثار کن و با دوست او دوست باش و با دشمن او دشمن و راز او را پیوشان و یاریش کن و حسن او را آشکار نما و بدان که ایشان از گوگرد احمر نایاب ترند و اما برادران گشاده رو پس تو لذت خود را از ایشان بیر و از دوستی آنان مبر و جز این از ایشان مغواه و از روی بازو زبان شیرین که در حق تو روا داشته اند تو نیز دریغ مدار

۴- باب حدود برادری و دوستی

حضرت صادق علیه السلام فرمود دوستی حدودی دارد پس هر که آن حدود در او نباشد دوست کامل نباشد اول آنکه ظاهر و باطن او یکی باشد دویم زینت تو را زینت خود بداند و عیب تو را عیب خود سیم دوستی او را مال و فرزند تغییر ندهد چهارم از آنچه توانا است در حق تو دریغ ننماید پنجم آنکه در گرفتاریها تو را واک ندارد

۴- باب مهربانی و اجتماع و گفتگوی برادران دینی

حضرت صادق علیه السلام فرمود خداوند در دلهای مخلوق خود است و آندلی را بیشتر دوست دارد که قویتر و با برادران مهربانتر و از گناهان پاکتر باشد و شیخ صدوق روایت کرده از آن حضرت (انه قال

تجلسون و تحدثون قال قلت نعم جعلت فداك قال تلك المجالس احبها

فاحبوا امرنا فرحم الله من احيا امرنا یا فضیل من ذكرنا او ذكرنا عنده

فخرج من عینه مثل جناح الذباب غفر الله ذنوبه ولو كانت اكثر من زبد

البحر یعنی فرمود آیا با هم می نشینید و حدیث می گویند فضیل عرض کرد بلی فدایت شوم فرمود آن مجالس را دوست دارم پس ای فضیل احیا کنید امر ما را خدا رحمت کند کسی را که امر ما را احیا کند یا نزد وی از ما یادی شود و از چشمش بقدر هر مگسی اشک خارج شود (از شوق یا از جهت مظلومیت ما) خدا گناهان او را بپامزد اگر چه بیشتر از کف دریا باشد و در روایت دیگر فرمود آیا با هم خلوت میکنید و هر چه میل دارید میگویند میسر گفت آری فرمود بخدا قسم دوست دارم در بعضی از آن مجالس باشم و بخدا قسم بوی شما و نیروی شما را دوست دارم و البته شما بر دین خدا و دین فرشتگان خدایتید پس پیار سائی وجد و جهد و کوشش ما را یاری کنید و حضرت امیر ع فرمود ان لقی الاخوان مغنم جسم یعنی دیدار برادران غنیمت بزرگی است و نیز شیخ صدوق روایت کرده از خیمه که حضرت صادق ع بمن فرمود (ابلغوا لینا السلام و اوصهم بتقوی -

الله العظیم و اوصهم ان يعود غنیم علی فقیرهم و قویهم علی ضعیفهم و ان

یشهد حیهم جنازة میتهم و ان یتلاقوا فی بیوتهم ففی لقاء بعضهم بعضاً حیوة

لا امرنا رحم الله عبداً احیا امرنا یا خیمه انا لا نغنی عنهم من الله شیئاً الا

بالعمل و ان ولا یتنالا تدرك الا بالعمل و ان اشد الناس حسرة يوم القيمة

رجلا وصف عدلا ثم خالف الی غیره) یعنی دوستان ما را سلام برسان

و سفارش کن ایشان را که بترسند از خدای بزرگ و سفارش کن عیادت نماید

توانگر ایشان از فقیر خود و توانای ایشان از ناتوان ایشان و بر جنازة

مرده های خودشان حاضر شوند و ملاقات یکدیگر روند در منزل های خود

زیرا که در ملاقات ایشان احیاء امر ما است خدا رحمت کند بنده را که

احیا کند آمرمارا ای خیشمه بدوستان ما بگو که ما بی نیازنکنیم ایشانرا از خداوند در هیچ مورد مگر بعمل صالح و بدون عمل صالح از ما استفاده نخواهند کرد و اینکه دوستی ما جز بر رفتار حاصل نشود و آنکه از همه مردم حسرتش بیشتر است در قیامت مردی است که عدالت را بستاید سپس از آن روی برتابد و بغیر عدالت بگراید (و قال النبی ص لثمة راحة المؤمن التهجده باللیل ولقاء الاخوان والافطار من الصیام سه چیز مایه خوشی مؤمن است بیداری آخر شب و دیدار برادران و افطار کردن از روزه .

۴- باب مساوات و مواسات برادران دینی

حضرت باقر ع فرمود با ابو اسماعیل اگر مردی لباس نداشته باشد از برادران شما آنکه لباس زیادی دارد باو میدهد گوید عرض کردم خیر فرمود پس اگر بدون زیر جامه باشد باو زیر جامه زیادی خود را میدهد عرض کردم نه پس حضرت دست شریفه به پهلوی خود زد و فرمود ایشان برادر دینی نباشند مفضل بن عمر گوید (قال الصادق ع اختیر شیعتنا فی خصلتین فان کانا فیهم والا فأغرب ثم أغرب قلت ما هما قال المحافظة علی الصلوات فی المواقیت و المواسات للاخوان وان کان الشیء قلیلا)

یعنی شیعه ما را بدو صفت بیازماید که اگر دارای آن دو خصلت باشند هیچ والا از ایشان دوری کن عرض کردم آن دو صفت چیست فرمود مواظبت با اوقات نماز و مواسات با برادران اگر چه با چیز کمی باشد و مرحوم محدث قمی در سفینه در عنوان کیس روایت کرده از برید عجلای که بحضرت باقر ع عرض کردند اصحاب ما در کوفه جمعیت بسیاری میباشند اگر

ایشانرا امر کنی اطاعت و پیروی خواهند کرد حضرت فرمود آیا هر يك از ایشان میتواند بکيسه برادرش دست ببرد بقدر حاجت بر دارد عرض کردم خیر فرمود پس ایشان از خون خود درباره یکدیگر بیشتر مضایقه خواهند کرد (وقتیکه از مال مضایقه کنند حتماً از جان دریغ خواهند نمود در راه دین) و اسحق بن عمار گوید نزد حضرت صادق ع بودم از مواسات مذاکره شد من چنان متأثر شدم که از قیافه من دریافت پس فرمود این مواسات فقط در زمانی خواهد بود که قائم قیام کند آنگاه بر ایشان واجب است مجهز و نیرومند سازند برادران خود را و این امی عمیر روایت کرده که یکی از اصحاب رسول خدا ص دیر نزد حضرت آمد حضرت فرمود تو را چه شده که دیر آمدی عرض کرد برهنه بودم فرمود همسایه که دو جامه داشته باشد و یکی را بتو عاریه دهد نداشتی گفت داشتم و نداد فرمود پس او برادر دینی تو نبود و حضرت فرمود سه چیز را این امت طاقت ندارد مواسات کردن با برادران در مال و با مردم انصاف دادن و یاد خدا بودن در هر حال و فرمود یاد خدا گفتن تسبیحات نیست فقط بلکه اگر بحر امی رسند از خدا یاد کرده و بترسند و ابوبصیر گوید شنیدم حضرت صادق ع میفرمود (المؤمن أخو المؤمن کالجسد الواحد ان اشتکی شیئاً منه وجد ألم ذلك فی سایر الجسد و ارواحهم من روح واحدة) یعنی مؤمنین برادرند مانند یکبدن چه اگر عضوی از بدن بدرد آید سایر اعضا نیز دردناک شوند و ارواح ایشان از یک روح است

بنی آدم اعضای یکدیگرند که در آفرینش زیك گوهرند

چه عضوی بدرد آورد روزگار دگر عضوها را نماند قرار

۵- باب زیارت برادران دینی

در اینجا چند روایت ذکر میشود اول روایت از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام است که فرمود (من لم یقدر ان یزورنا فلیزر صالحی موالینا یکتب له ثواب زیارتنا و من لم یقدر علی صلتنا فلیصل صالحی موالینا یکتب له ثواب صلتنا) یعنی هر که نتواند زیارت ما بیاید زیارت کند دوستان شایسته ما را که ثواب زیارت ما برای او نوشته شود و هر که نتواند خیر خود را بما برساند بر بدوستان صالح ما برساند ثواب آن برای او نوشته شود دویم در کتاب کافی از آن حضرت نقل کرده فرمود (لیس شیء أنکی لابیلس و جنوده من زیارة الاخوان) چیزی برای

شیطان و لشکریانش دشوارتر نیست از دیدار برادران دینی در راه حق سیم کافی از پیغمبر ص روایت کرده که فرمود خدایتعالی فرماید هر که زیارت مسلمانانی برود بدیدار او نرفته بلکه مرا دیدار کرده و جزای او بر من بهشت است چهارم در گنج گوهر از پیغمبر (ص) بسند معتبر نقل نمودم (من

زار مؤمناً کمن زار الله فی عرشه) هر که دیدار مؤمنی برود چنان است

که در عرش خدا را زیارت کرده مخفی نماند اگر برادر دینی سید علوی یا عالم دینی باشد بسیار ثوابش زیادتیر از آنچه ذکر شد میباشد مطابق روایات .

۶- باب مصافحه

مصافحه یعنی دست بدست یکدگر دادن و آن یکی از دستورات اسلام است که اروپائیان معمول میدارند در کتاب کافی نقل از حذیفه کرده

که خدمت رسول اکرم (ص) رفتم حضرت دست خود را باز نمود برای مصافحه من دست خود را عقب کشیدم حضرت فرمود چرا دستت را عقب کشیدی عرض کردم جنب بودم حضرت فرمود آیا نمیدانی که هر گاه دو مسلمان مصافحه کنند گناها نشان مانند برك درخت ریخته میشود در کتاب سفينة البحار از حضرت باقر ع روایت کرده (ان المؤمن اذا تصافح المؤمن تفرقا من غير ذنب) هر گاه مؤمنی با مؤمنی مصافحه کند از یکدگر بدون گناه جدا شوند و از رسول اکرم (ص) روایت کرده که فرمود (اذا تلاقیتم فتلاقوا بالتسليم والتصافح واذا تفرقتم فتفرقوا بالاستغفار) وقت ملاقات بسلام و مصافحه ملاقات کنید و هر گاه جدا شدید باستغفار جدا شوید .

۷- باب ادخال سرور و خوشحال نمودن برادر دینی

در کتاب کافی از حضرت صادق ع روایت کرده که فرمود هنگام بیرون آمدن مؤمن از قبر با او شخصی بیرون آید که پیش آهنگ اوست اگر مؤمن را ترسی از ترسهای قیامت رخ دهد او را دلداری دهد گوید ترس و غمگین مباش بشارت و مژده باد تو را بخوشی و کرامت از طرف خداوند و از او جدا نشود تا آنکه در پیشگاه حضرت حق برای حساب حاضر شود و خداوند اندك حسابی از او نماید و فرمان دهد او را بسوی بهشت برند و آن شخص با مؤمن همراهی کند و سبقت جوید تا در بهشت او را برساند مؤمن از وی پرسش نماید و گوید خدا تو را رحمت کند کیستی که بامن همراهی نمودی و دلداری و مژده دادی آنچه را که مشاهده کردم آن شخص گوید من همان سرورم که داخل قلب مؤمن نمودی اکنون خدا مرا مجسم کرده برای بشارت تو و نیز از حضرت رسول (ص) روایت کرده

که فرمود هر که مؤمنی را خوشحال نماید مرا خوشحال نموده و کسی که مرا خوشحال نماید خدا را مسرور کرده و نیز حضرت باقر علیه السلام فرمود تبسم مرد در صورت برادران حسنه و عمل نیک است و بر طرف نمودن آزار آنان حسنه است و هیچگونه عبادتی نزد خدا محبوبتر از ادخال سرور در قلب مؤمن نیست و نیز از حضرت رسول (ص) نقل نموده که بهترین اعمال نزد خدا مسرور کردن برادران ایمانی و رفع کرسنگی و گرفتاری و غصه و آداء دین است از حضرت سید الشهداء ع روایت است که فرمود صحیح است نزد من گفتار جدم رسول الله (ص) که فرمود افضل اعمال بعد از نماز ادخال سرور در دل مؤمن است بطریقی که آمیخته بعصیان پروردگار نباشد.

۸- باب سعی در حاجت برادر دینی

حضرت صادق ع فرمود محققاً انجام حاجت مرد مؤمن بهتر است از يك حج بلکه دو حج و سه حج و بلکه ازده حج و نیز فرمود هر کس در حاجت برادر دینی سعی کند خداوند در بر آوردن حاجت اوست مادامیکه او سعی دارد و نیز میفرماید مؤمنی که از مؤمن دیگر درخواست حاجت کند و او توانا باشد و انجام ندهد خداوند در قبر بر او تسلط دهد کزنده را که تا قیامت او را بکزد و نیز حضرت رسول (ص) فرمود هر کس بدست او گره از کار مسلمین باز شود خداوند گرفتاری دنیا و آخرت او را بر طرف سازد و نیز حضرت صادق ع فرمود هر کس از سعی در حاجت برادران کوتاهی کند خداوند او را مبتلا سازد سعی در حاجت گنه کار فلسفی که باهت و ذر او شود و اجری هم نداشته باشد

حقوق امام بر رعیت

حق امام چنانست که علمی علیه

السلام در نهج البلاغه خطبه ۲۱۵

فرموده و بزرگتر حقی که حق تعالی واجب نموده حق والی و امام است بر رعیت و حق رعیت است بر والی و آن حق واجبی است که خداوند قرار داده برای هر يك بر دیگری پس بدین سبب مرتب و منظم نموده الفت ایشانرا و عزت داده دین ایشان را پس اصلاح نمیشود رعیت مگر باصلاح والی و فرمان دار و اصلاح نمیشود والی مگر بر استی و استقامت رعیت پس هر وقت ادا کند رعیت حق والی را و ادا نماید والی حق رعیت را بچند هدف و نتیجه برسند (۱) حق عزیز شود میان ایشان (۲) بر افراشته و معتدل شود نشانها و راههای دین (۳) پیدا شود علام دادرسی و هویدا شود عدالت (۴) جاری شود مقررات قانون دین (۵) سازگار و موافق شود زمان (۶) امیدواری پیدا شود ببقاء دولت و سلطنت (۷) مأیوس شوند دشمنان استقلال و اگر تمرد نماید رعیت والی خود را وجود و ستم نماید و والی رعیت خود را مفسادی که بیان میشود آشکار گردد اول اختلاف کلمه و تشنت پیدا شود دوم پرچمهای ظلم و نشانهای ستم آشکار گردد سوم اشتباهات و مفساد دینی زیاد شود چهارم دستور و قانون متروک ماند پنجم مطابق میل و هوا کارها انجام شود ششم فرمان الهی معطل شود هفتم غرض و مرض در دلها زیاد شود هشتم جهت تعطیل حق و از بین رفتن بزرگترین حقوق و وحشتی نماند نهم از انجام بزرگترین عمل باطل هر اس و وحشتی نباشد دهم نیکوکاران خوار و زبون شوند یازدهم بدکرداران عزیز شوند و از دهم مؤاخذه حق تعالی از بندگان شدید شود پس بر شماست نصیحت یکدیگر در آداء حق و بخوبی یاری کنید یکدیگر را در انجام آن

پس کیست که بتواند تحصیل رضای حق کند و آنچه سزاوار خدا است بعمل آورد اگر چه بسیار سعی کند و سخت بکوشد در تحصیل رضای او و انجام فرمان او تا آخر خطبه هر که بقیه آنرا بنخواهد بنهج البلاغه مراجعه کند راستی کلام مذکور از آنحضرت معجزه می باشد و در خطبه دیگر میفرماید : (ایها الناس ان لی علیکم حقاً و لکم علی حق الخ) که بفارسی چنین است ای مردم برای من حقی بر شماست و برای شما هم حقی بر من است اما حق شما بر من آنستکه بپند و اندرز گویم شما را و مقرری شما را بزیادتی و گوارا بدهم و بواسطه دانش شما را از نادانی برهانم و ادب نمایم تا آنکه کارها انجام و مرتب شود و اما حق من بر شما آنستکه به بیعت من وفا کنید و در حضور و غیاب مرا بپند دهید (یعنی آنچه صلاح من است تذکر دهید و از تملق دوری جوئید) و هر وقت بخوانم شما را اجابت کنید و هنگام فرمان اطاعت نمایید و در تفسیر علی بن ابراهیم در آیه (النبی اولی بالمؤمنین من انفسهم و ازواجه امهاتهم) میگوید واجب نمود پیغمبر (س) برای علی علیه السلام آنچه برای خود داشت از حقوق و ولایه بر مردم پس فرمود (من كنت مولاه فعلي مولاه) پس زمانی که علی را بدر مردم قرار داد لازم گردانید بر او که مؤنه و نفقه دهد ایشانرا و تربیت نماید یتیمان ایشانرا پس در آنوقت منبر تشریف برد و فرمود هر کس بعد از خود مالی گذارد از ورثه اوست و هر کس دین و یا عیال بدون سرپرستی بگذارد بر عهده من است و در کتاب کافی از حضرت باقر ع روایت کرده که فرمود حق امام بر مردم آنستکه بشنوند از او اطاعت نمایند و حق مردم بر امام آنستکه بیت المال ایشانرا بتساوی بین آنان تقسیم نماید و در میان رعیت بعدالت رفتار کند و دیگر از حقوق امام علیه السلام سهم امام است که در جاهای

خصوصی و عمومی دارد از کسب و انفال و مجهول المالك و غیر آن و حضرت صادق علیه السلام فرمود آسانتر چیزی که مکلف را داخل آتش میسازد حبس یکدهم از اموال ما است

در جلد نهم بحار روایات بسیاری نقل کرده که امام پدر روحانی است رسول اکرم (ص) فرمود أنا وعلی أبوا هذه

الامة یعنی من و علی دو پدر این امتیم چون پدر روحانی سزاوارتر است باطاعت زیرا پدر جسمانی اسباب راحتی عمر پنجاه ساله را برای اولاد فراهم آورد ولی پدر روحانی اسباب شرافت و سعادت و نجات و راحتی ابد و نعمت دائم را مهیا سازد

لذا در شرع اسلام وارد شده که حق پیغمبر و علی و امام هدایت و عالم روحانی هفتاد مرتبه بلکه بیشتر از حق پدر و مادر زیادتر است پس باید از نا فرمانی ائمه دین اجتناب کرد و در اطاعت و معرفت ایشان جدیت نمود تا آنکه عاق والدین روحانی که باعث لعن و عذاب ابدی است نگردید و باید کوشید خورسندی امام را که خوشنودی خدا است فراهم ساخت خصوصاً امام زمان که فعلاً واسطه رزق و قبولی ایمان و بقا این جهان و رفتن به جهان اوست و در حق والدین خواهد آمد آنچه مناسب اینجا است

آنچه حضرت سجاد علیه السلام میفرماید از این حق امام جماعت
جهات است ۱- امام جماعت بر عهده گیرنده سفارت
بر مأموم و وساطت بین مأموم و خدا و تدو سالار قافله نماز

گذارنده کان است ۲- او از طرف مأموم با خدا سخن میگوید و تو که مأموم باشی از جانب او سخن نگفته ۳- از سلطان السلاطین برای تو

درخواست میکند و تو برای او درخواستی ننمودی ۴- ایستادن در حضور حق امر مهمی است که امام سؤال و جواب آن محضر را بر عهده گرفته است ۵- اگر تقصیری و نقصانی روی دهد بر ضرر او است و اگر سهوا خطائی کند مأموم شریک او نباشد ۶- تو که مأموم باشی از او برتری نداری با این حال جان تو را بجان خود و نماز تو را بنماز خود محفوظ داشته پس حق دارد او را شکر و سپاس گوئی و لا حول و لا قوة الا بالله و یکی از گناهان بزرگ جدا شدن از جمیعت و جماعت مسلمین است (قال النبی (ص)

ثلث مویقات نکث الصفة وترك السنه وفراق الجماعة) یعنی پیغمبر (ص) فرمود سه چیز مهلك است شکستن پیمان و ترك دستورات و جدا شدن از جماعت و نیز فرموده (ثلث لا یقل علیهن قلب عبد مسلم اخلاص العمل لله والنصيحة لائمة المسلمين وال لزوم لجماعتهم) سه چیز دل بنده مسلمان خیانت نمیکند اخلاص عمل برای خدا و نصیحت پیشوایان مسلمین و ملازم بودن جماعت ایشان و نیز فرماید (ثلث كفارات اسباغ الوضوء فی السبرات والمشي باللیل والنهار الى الجماعات والمحافظة علی الصلوات) سه چیز كفارة گناهان است درسرها وضو را شاداب نمودن و شب و روز بسوی جماعت رفتن و بر نمازها محافظه کردن

آنستکه امام بداند مأموم با و وثوق داشته و صحت عبادت خود را بصحت عبادت او پیوسته و او را ضامن صحت قرار داده و احراز صحت را منوط بهمراهی او نموده پس بنا بر آنچه ذکر شد امام باید مواظبت کند قلب او از قلب مأموم پاکتر و توجه او زیادتیر باشد

حق مأموم بر امام
جماعت

آنستکه بداننی تورا متذکر نموده براه صواب و
 حق آمر بمعروف و ناهی از منکر از غضب الهی تورا باز داشته پس ممنون او باشی
 و تشکر نما اگرچه عمل نکنی و متذکر نشوی
 واعتنا نکرده باشی و بیان این مطلب مراجعه بحق واعظ شود که بعداً
 خواهد آمد حق امانت بر پیغمبر بعداً خواهد آمد

حق اهل ذمه چنانچه شیخ نوری در مستدرک از حضرت سجاد
 علیه السلام نقل کرده که اهل ذمه از این جهات
 حق دارند ۱- آنچه خدا قبول کرده از جزیه و اعمال دین خودشان توهم
 قبول نمایی و بیشتر توقع نداشته باشی ۲- وفا نمایی به پیمان و آنچه
 بر عهده خود یا مسلمین دیگر راجع بایشان عهده دار شده ۳- در جریان
 امور و معاملات با ایشان طریقی که خداوند دستور داده انجام دهی .
 ۴- در مواردیکه بایشان ظلم و ستم شود مانع شوی یعنی رعایت
 نمایی ذمه خدا و رسول را درباره ایشان که پیغمبر فرموده هر کس ستم کند
 بر صاحب پیمانی من دشمن او میباشم و این حقوق وقتی برای اهل ذمه
 ثابت است که ایشانهم بشرایط و تعهدات خود عمل نمایند والا فلا

حق اهل بیت و خانواده بر تو آنستکه با ایشان مدارا نمایی
 و در تنگی و فشار زندگی ایشانرا و انگذاری که
 خدا تورا در فشار و عسرت نگذارد و باضافه سختی
 دنیا بعقاب آخرت گرفتارت ننماید و در روایتی است که بد خلقی در خانه
 موجب فشار قبر خواهد بود و نیز افعال و اعمال و گفتار و کردار تو سر مشق
 ایشان است مواظبت کنی بکذب و اعمال قبیحه ایشانرا تربیت ندهی

حق اعضا و جوارح چنانچه حق اعضا و جوارح را کاملاً خواسته باشیم
 شرح دهیم منافی با اختصاص خواهد بود میجمله
 آنکه حق چشم وقوه باصره آنستکه بدانی از این نعمت و مصرف آن
 پرستی خواهد شد (ان السمع والبصر والفؤاد كل اولئک کان عنه مشغولاً)

یعنی محققاً از گوش و چشم و دل سؤال خواهد شد پس حق چشم را از
 جهة چندی باید ملحوظ نمائی . ۱- این کارخانه بینائی را بیجهت مصرف
 ننمودن خصوصاً مواردیکه زیان آور است . ۲- هر مقداریکه مصرف
 میشود باید با اجازه خالق آن باشد این کنترا کرد در جائیکه نهی نموده اند مصرف
 شود علاوه بر آنکه سرمایه باصره از دست رفته عقاب آخرت را هم برای
 خود تهیه کرده ۳- چنانچه حضرت سجاد علیه السلام میفرماید بصرمایه بصیرت
 و موجب عبرت و آگاهی است با این قوه دانائی و بینائی خود را افزون
 گردانی و از آنچه عبرت است عبرت گیری و از آیات الهیه و عظمت خلقت
 استفاده بری . ۴- در خود این کارخانه و تشکیلات آن از حقیرترین اصلی آن
 و بلك های محافظ و غدد اشك و مژها و چربی آن و ابروها و طبقات چشم
 و عضله و ماهیچه و صلیبه که سفیده نام دارد و جدار آن و پرده دائره و در
 وسط آن عنیه که سوراخی است جهة عبور و مرور نور که آنرا مردمك
 چشم نامیده اند و رنگ مختلف آن و نظم و ترتیب و اشکال هندسی از قبیل
 عدسه و مایع زلالیه و سایر خصوصیات آنرا دقت کرده و بخالق دانا و
 حکیم پی برده و او را تشکر کند .

آنستکه او را ظرف حرام قرار ندهی چه کم باشد

حق بطن

باز یادتو از طعام و شراب تقویتی باشد جهة

انجام وظیفه بندگی نه آنکه سستی و مستی ایجاد شود از کثرت اکل

و شرب بطوریکه مزاج نتواند تحلیل برد و بالنتیجه کسالت آورد و علاوه
بر خوری خلاف مروتست چنانچه علی ع میفرماید

كفى بك داءاً ان تبيت ببطنة وحولك أكباد تحن الى القدر

یعنی این درد کافی است تو را که با شکم پر بخوابی و اطراف تو
شکمهای گرسنه باشد رسول اکرم (ص) فرمود مسلمان نیست کسیکه
سیر بخوابد و اطراف او شکمهای گرسنه باشد و دیگر آنکه بواسطه
زیادی غذا کسالت و تنبلی و بی کاری و بی میلی بعمل خیر ایجاد شود و از
عبادت انسانرا بازدارد و باعث زیادی خواب و بیهوشی و کند فهمی شود
و دیگر از حق آن اینست که در کیفیت خلقت آن و هضم و کلیه تشکیلات
آن تفکر کنی و تشکر خالق نمایی از این دستگاه حیرت انگیز.

حق دست و پا اما حق دست درجهاد و سائل از حضرت سجاده ع
روایت کرده که دست از چندجهت حق دارد ۱ آنکه
آنها باز و دراز نمایی بطرف حرام (۲) آنقدر باز مکن که منجر به پشیمانی
گردد و آنقدر قبض مکن و مبند که حقوق الهی را حبس کنی (۳) دست
امانت را که پانصد اشرفی قیمت دارد بواسطه سرقت و خیانت و جنایت
از قیمت ساقط مگردان تا آنکه بریغ دیناری آنها ببرند و قطعش نمایند
و اما حق پا چنانچه حضرت سجاده ع فرموده آنست که بآن طرف حرام
قدم بر نداری که بر صراط توقف خواهی نمود و پا این قدمها در آتش
پرتاب خواهی شد و نیز برای تشکر از خالق دست و پا و آن تشکیلات
بسیار دقیق که در دست و پا بکار رفته برای کارهای خیر آنها آماده نمایی
و بهاجت محتاجان رفع نمایی.

حق گوش و قوه سامعه آنستکه بدانی این کارخانه عجیب و دستگاه
گیرنده را چه خالقى مجهز کردیم و آنرا در
گرفتن اصوات بیفائده بلکه باضرر بکار نپاىندازی که ازین کمتر هرچه
مصرف شود حساب و کتاب دارد و مورد بازخواست خواهد بود و دیگر
آنکه آنرا آلات شهوترانى قرار ندهی خود را بدین وسیله بی عار نسازی
و بواسطه ساز و نواز و موسیقی بر بیغیرتی نیافرایی و اعصاب و خون خود
را تعمیر نکنی و از احساسات بازنداری و دیگر آنکه استماع غیبت و
فحش و نمایی و کذب آنچه حرام شده استماع آن مانند رمانهای شهوت
انگیز و قصه های لهو و لعب و اشعار طرب آمیز گوش ندهی

حق نفس و شهوت حضرت سجاده فرموده در اینجا چند چیز را ملاحظه
کن (۱) حفظ آنرا از هرچه حرام است (۲) از
محرّمات چشم بیوش که تا چشم نبیند دل نخواهد (۳) زیاد یاد مرگ
بودن و از عذابهای مقرره ترسانیدن (۴) یاد خدا بودن و مخالفت او را بزرگ
شمردن (۵) عصمت از خدا خواه و از او یاری جو حضرت یوسف ع گوید
(ان النفس لامارة بالسوء الا ما رحم ربی) و امیر ع فرماید (فواها لها
لما سولت لها ظنونها و منهاها و تبا لها لجرتها علی سیدها و عولاها) هلاک
یاد این نفس که بر مولای خود جری شده و بغیالات واهی عیثان
خالق نموده

حق زبان از کلام حضرت سجاده ع چند چیز استفاده میشود
(۱) بازداشتن از فحش و غیبت و نمایی و کذب
و از تعداد و سرزنش و قتنه و افترا و لعن اهل ایمان و تملق از غیر حق و مدح
فاسق و تمجید کافر و مرأ و بیوه و لغو و قهقهه و شهوت انگیز و اشعار مفسده

آمیز و حکم ناحق و اثبات باطل و ادعاء بدون حقیقت و سایر آنچه گناه بزرگ و راجع بزبانست که هر يك برای هلاك فرد یا جامعه کافی است در کتاب کافی روایت کرده که خداوند عذاب نماید زبانرا بعد از آنکه هیچیک از اعضا را بآن سختی عذاب نکرده باشد زبان گوید پرورد گسارا چرا مرا اینگونه شدید عذاب نمائی خطاب رسد چون کلمه از تو صادر شد و بشرق و غرب زمین رسید و خونهای حرام از آن کلمه ریخته شد و مالها بغارت رفت و عصمتها برباد شد و حضرت سجاده فرمود همه روز زبان از جوارح و اعضاء احوال پرسی کند جواب گویند اگر تو بگذاری خوبست و گویند ثواب و عقاب ما بسبب تو باشد و فرمود رسول خدا (ص) یا علی کسیکه مردم از زبان او بترسند اهل آتش است (۲) آنها بخیر عادت دادن و بیفائده نگفتن که هر کلمه حساب و بازخواست دارد در قرآن است (و ما من قول الا ولدیه رقیب عتید) یعنی نزد هر گفتار دو ملک باشد که ثبت و ضبط کنند (۳) بخوش گفتاری بمردم فائده رساندن و رفع ظلم و اندوه سایرین نمودن و در انجام حوائج برادران شفاعت کردن و بشکرانه بیان هدایت و تعلیم دیگران نمودن که گفته اند :

تا توانی بجهان حاجت محتاجان ده بدمی یا درمی یا قدمی یا قلمی
(۴) امر معروف و نهی از منکر و دعوت بخیر و سفارش بحق نمودن و ذکر خدا گفتن در هر حال

حق جوار و همسایه حق همسایه را در ضمن آیه و چند حدیث مینگاریم
قرآن سوره ماعون میفرماید (و یل للمصلین الذین هم عن صلوتهم ساهون الذین یراؤن و یمنعون الماعون) یعنی در نماز گذارانیکه از نماز خود غافل و ریاکارند و در رفع حوائج همسایگان

مضایقه دارند اما حدیث (۱) شیخ صدوق از پیغمبر روایت کرده که خدا حرام کرده بوی بهشت را بر کسیکه اذیت همسایه نماید و مأوای او دوزخ و بد جایگاهی است و کسیکه ضایع کند حق همسایه را ازمانیست و همواره جبرئیل مرا توصیه کرد به همسایه تا گمان کردم وارث خواهد بود و همواره سفارش بنده های زر خرید نمود تا گمان کردم آزادی ایشانرا و همواره بمسواك سفارش نمود تا گمان کردم واجب خواهد شد و همواره بپیداری شب سفارش کرد تا گمان کردم خوبان امت نباید بخوابند (۲) کافی از حضرت باقر ع از رسول اکرم (ص) روایت نموده که فرمود بمن ایمان نیاورده کسیکه سیر بخوابد و همسایه او گرسنه باشد و هرقریه که در میان آن گرسنه شب بروز آورد روز قیامت خداوند باهل آن قریه نظر نکند (۳) علی ع میفرماید خوبی همسایه بیازداشتن اذیت نیست بلکه باید تحمل اذیت نماید (۴) فرمود مؤمن نیست کسیکه همسایه او از شر و حيله او بترسد و فرمود بهترین همسایگان نزد خدا کسی است که خیر او بیشتر به همسایه برسد و احترام همسایه مانند احترام مادران است بر فرزندان و علی ع فرمود سه چیز از درهای نیکی است سخاوت نفس خوش زبانی صبر بر اذیت حضرت صادق (ع) فرمود مؤمن همواره بیکی از سه چیز مبتلا است (۱) هم منزلی که در منزل او را آزار کند (۲) همسایه مودی (۳) در خارج بشخص مودی و اگر مؤمن بر قلعه کوهی رود باز شیطانی برای او پیدا شود و نیز فرمود ملعون است ملعون آنکه همسایه را اذیت نماید و پیغمبر ص فرمود هر که در حال مرگ سه همسایه راضی داشته باشد آمرزیده شود و فرمود هر که خیانت کند همسایه را بیک وجب زمین خداوند آن زمین را تا طبقه هفتم طوق گردن او سازد تا قیامت و حضرت

صادق (ع) فرمود مؤمن کسی است که همسایه از اذیت او ایمن باشد و رسول خدا (ص) بعلی و سلمان و مقداد فرمود بروید اعلان نمایند که لعنت خدا و ملائکه بر هر که همسایه را اذیت نماید خدمت حضرت عرض شد فلانه زن قائمة اللیل و صائمة النهار و اهل جود و صدقه است ولی بزبان اذیت همسایه میکند فرمود خیری در او نیست از اهل آتش است و فرمود حق همسایه را نمیداند مگر اندکی از شما آگاه باشید ایمان بخدا و قیامت ندارد آنکه همسایه از شر او راحت نباشد پس حضرت این حقوق را برای همسایه بیان نمود (۱) هنگام احتیاج باو قرض دهد (۲) اگر خیری باو برسد تبریک گوید و حسد نرزد (۳) اگر شری یا مصیبتی باو رخ دهد تعزیت گوید و اظهار همدردی کند (۴) ساختمان منزل خود را بالا نبرد که مانع وزیدن باد (یا تابش آفتاب شود) مگر باذن او (۵) هنگام خرید میوه قدری برای او هدیه دهد و اگر هدیه نمیدهد پنهان کند (۶) چیزی با اطفال خود ندهد که باعث حسرت اطفال همسایگان شود (۷) اگر یاری خواهد او را یاری کند (۸) اگر چیزی عاریه خواهد بدهد (۹) عطا و صلۀ خواهد عطا کند (۱۰) دعوتش را اجابت کند (۱۱) مریض شد عیادت او برود (۱۲) از لغزش او بگذرد (۱۳) کسب اطلاع بر عورت او ننماید و سر به خانه او فرو نبرد (۱۴) از نهادن شاخه درخت بر دیوار و یا از تسلط نادران به خانه او مضایقه ننماید و سایر آنچه محل احتیاج اوست دریغ ندارد پس فرمود بعضی از همسایگان از سه جهة حق دارند بر اداری دینی خویشاوندی همسایگی ابو الفتوح رازی در تفسیر خود از پیغمبر نقل کرده هر کس اذیت همسایه کند مرا اذیت نموده و آنکه با همسایه جنگ کند با من جنگ نموده و نیز فرمود همسایه داری

و حسن جواد باعث زیادی رزق و آبادی خانها است و علی بن الحسین ع
فرمود کسی که به خواهد بود در آستانه او گرسنه باشد پروردگار گوید ای ملائکه
من گواه باشید این بنده مرا عصیان نمود و غیر مرا اطاعت کرد و اگذا
نمودم او را بعمل خود هرگز او را نخواهم آمرزید و حضرت صادق (ع)
فرمود چون حضرت یعقوب ابن یامین را از دست داد عرض کرد پروردگارا
آیا رحم نمیکنی بمن نور چشم و فرزند مرا اگر فتنی خطاب آمد بیاد داری
گو سفند بپرا ذبح نمودی و بریان کردی و صرف نمودی و در جنب تو روزه داری
بود بوی نرساندی و مردی بر رسول اکرم (ص) عرض کرد اراده دارم
خانه خریداری کنم در کدام محل بهتر است حضرت فرمود (الجار ثم
الدار) اول همسایه را در نظر بگیر بعد خانه را هر جا همسایه خوبی
دارد خریداری کن و حضرت باقر ع فرمود یکی از مصیبت های کمر شکن
مجاورت همسایه باشد که اگر خوبی بیند پنهان دارد و بدی را آشکار
سازد و لقمان حکیم گوید هر چیز سنگینی را متحمل شدم و بدتر از همسایه
بد نیافتم حضرت مجتبی (ع) فرمود دیدم مادرم زهرا ع شب جمعه تا
صبح به همسایگان دعا میکرد و میفرمود پسرجان الجار ثم الدار و اما احد
جواد شیخ صدوق و دیگران از حضرت امیر و سایر ائمه ع روایت نموده اند
که همسایه مسجد و منزل از هر طرفی تا چهل منزل است و همسایه مسجد
را نماز نباشد مگر در مسجد و کسانی که توفیق رفتن مسجد ندارند در
حقیقت خدایتعالی ایشانرا بخانه خود راه نداده بسلب توفیق

آنچه از کلام حضرت سجاد ع استفاده میشود
چند چیز است الف - نرمی و مدارا و باتواضع
با توجه نمودن ب' - در گفتگو با او انصاف

حق جلیس
و هم نشین

دادن و اغراق نگفتن ج - هنگام نظر مراعات ادب نمودن و با تندی روی و خوی در او نگرستن د - منظور از سخن فهمیدن و فهمانیدن ه - اگر او باتوانسته اختیار حرکت با او و اگر تو با او نشستی اختیار حرکت باتواست و - اگر خلاف عقل یا شرع از او صادر شد نهی نمودن و - در مجلس برای او وسعت دادن خداوند تعالی فرمود (تفسحوا فی المجالس) و علی علیه السلام فرمود (مجالسة الاشرار تورث سوء الظن بالاخيار و مجالسة الاخيار تلحق الاشرار بالاخيار) یعنی مجالست اشرار موجب بدگمانی باخيار و مجالست اخيار باعث الحاق اشرار باخيار است و حضرت باقر ع فرمود بائرو تمندان منشین که نعمت خدا را فراموش و بحضرت او بدگمان شوی بدانکه در شرع اسلام هر که ملکی دارد حقى باطراف آن دارد که آنرا حق حریم میگویند ولى اطراف ملك ملك او نیست فقط حق او اینست که در آباد نمودن مقدم بر دیگران است و اگر آباد نکرد دیگران میتوانند اقدام بآبادی آن کنند و حق حریم در چند مورد است ۱ - حریم چشمه و قنات اگر زمین سست باشد تا هزار ذراع که پانصد متر است میباشد و اگر زمین سخت باشد از هر طرفی تا دو سست و پنجاه متر است ۲ - حریم چاه آب از هر طرف تا چهل ذراع که ۲۰ متر میشود ۳ - حریم دیوار بمقدار یست که اگر دیوار خراب شد اجزاء آن در آنجا ریخته میشود ۳ - حریم خانه بمقداری که جای ریختن خاک و بیه و برف باشد ۵ - حریم قریه و ده از کوه و زمینهای بائر و چراگاه بمقداری که عرف حریم آن قریه دانند چنانچه ذکر شد حریم ملك ملك نیست فقط حقى است برای آباد نمودن ولى بشرط آنکه در تمام مواردی که ذکر شد آن حریم قبلا ملك دیگری نشده

باشد که حق حریم ساقط است پس اگر صاحب ملك حریم ملك را آباد نکرد دیگری خواست آباد کند حق ممانعت ندارد حقوق حیوان و حق خدمتگذار بعداً ذکر میشود

حق خیار فسخ بدانکه معاملات برد و قسم است جائزه و لازمه جائزه آن باشد که هر يك از طرفین معامله میتوانند آنرا برهم زده و معامله را بر گردانند که دیگر محتاج بفسخ نباشد و لازمه آن باشد که بر طرفین واجب است بعقد معامله وفا کرده و بایستار نمایند و برهم نزنند مگر مواردیکه اسلام بهر يك از طرفین حق خیار فسخ داده باشد که صاحب حق میتواند معامله را بر گرداند مگر آنکه حق خود را ساقط کرده باشد و مادر این رساله حق فسخ را مختصراً بیان میکنیم ۱ - خیار مجلس رسول اکرم ص فرمود البیعان بالخیار مالم یفترقا طرفین بیع خیار فسخ دارند مادامیکه از یکدیگر جدا نشوند و اگر از مجلس معامله حرکت کردند و جدا نشدند باز حق فسخ ثابتست و اگر از هم جدا شدند ساقط شود و اگر در ضمن صیغه معامله شرط کردند سقوط حق را از یک طرف یا از دو طرف در این صورت آنکه حق او بشرط ساقط نشده حق فسخ دارد و اگر یکی از طرفین اعمال نکرد حق فسخ را و دیگری فسخ نمود فسخ کننده مقدم است و خیار مجلس مختص به بیع است نه سایر معاملات (۲) خیار حیوان حضرت صادق ع فرمود (الخیار فی الحيوان لمن اشتری ثلثة ایام نظرة) یعنی خیار حیوان در معامله حیوانات برای مشتری تا سه روز است بعداً حق اوساقط است و در دو مورد خیار حیوان ساقط است (۱) اگر شرط کنند سقوط آنرا در ضمن معامله (۲) اگر سه روز گذشت (۳) خیار شرط مشهور است بین سنی و شیعه

که رسول خدا فرمود المسلمون عند شروطهم الا کل شرط خلاف کتاب الله یعنی مسلمین باید بشرط خود وفا کنند مگر شرطی که مخالف کتاب خدا باشد (مسئله) بنا بر آنچه ذکر شد شرط خیاب در حین معامله برای طرفین یا یکطرف جائز است و برای شخص ثالثی نیز جائز است ولی باید مدت خیاب را معلوم کنند و خیاب شرط در هر معامله رواست مگر در نکاح (۴) (خیاب تأخیر) هر گاه کسی چیزی بخرد و دریافت ننماید و قیمت آنرا هم ندهد فروشنده تا سه روز باید صبر کند بعد از سه روز چنانچه مشتری برای دریافت و رد قیمت حاضر نشد میتواند فسخ کند و حق خیاب تأخیر برای فروشنده است (فرع) قبض و اقباض نمودن بعضی از متاع و بعضی از قیمت در حکم کل است که حق خیاب برای بایع است و اگر مشتری قیمت را داد و معلوم شد از مال دیگری بوده باز حق فسخ برای فروشنده ثابت است بخیفی نمائند حق تأخیر تا سه روز در اجناسی است که تا سه روز تلف و یا فاسد نشود و الا فروشنده میتواند قبل از سه روز فسخ کند (فرع) چنانچه فروشنده نتوانست متاع را تحویل دهد حق فسخ برای مشتری است (۵) خیاب رؤیه و آن جایست که چیزی را ندیده با توصیف و یا اشاره خریده بعداً متاع مطابق توصیف نباشد یعنی کم و زیاد باشد مشتری حق دارد فسخ کند و دلیل بر آن قاعده لا ضرر و اخبار کثیره است (۶) خیاب غیب و آن موردیست که شخص جاهل به قیمت متاعی را خریده و یا فروخته بعداً معلوم شد یکی از ایشان یا هر دو معیون شده اند هر کدام که معیون شده حق فسخ دارد و دلیل آن نیز قاعده لا ضرر میباشد (۷) خیاب عیب و آن موردیست که چیزی را خریده بعد معلوم شد که قبل از معامله و یا قبل از قبض آن متاع معیوب بوده و خریدار نمیکشاید

در اینجا خریدار حق فسخ و یا گرفتن تفاوت قیمت دارد باین طریق که قیمت صحیح را معلوم کنند و قیمت معیور را نیز معلوم کنند و تفاوت آنرا فروشنده بدهد و عیب عبارتست از کم و زیاد شدن در خلقت اصلیه و ذلیل مطلب اخبار بسیار در ابواب تجارة وسائل الشیعه و سایر کتب است و چنانچه بعد از قبض متاع عیبی ایجاد شود یا آنکه مشتری بعد از فهمیدن عیب تصرف کند در متاع یا در حین معامله اسقاط حق فسخ کند در تمام این صور مشتری حق فسخ و گرفتن تفاوت قیمت ندارد (مسئله ۸) اگر مقداری از متاع ملك غیر باشد عیب شمرده میشود و مشتری حق فسخ دارد (۸) خیار تدلیس و آن موردیست که فروشنده یا خریدار تدلیس و اشتباه کاری نموده مثلاً پول سفید را زرد نشان داده یا حیوان کم شیر را پر شیر نشان دهد و مانند اینها که در این موارد حق فسخ و خیار تدلیس ثابت است و دلیل آن اخبار مستفیضه است (فرع) حق فسخ و خیار اتیکه ذکر شد در نکاح نیست ولیکن در نکاح حق فسخ برای زوج و زوجه ثابت است در مواردیکه ذکر میشود.

حق فسخ در نکاح
برای زوج در چند مورد است چنانچه حلبی در نکاح وسائل از حضرت صادق (ع) روایت نموده (اول) جنون زوج چه دائمی و چه موقت قبل از عقد عارض شده باشد یا بعد از عقد (دویم) خصاء و آنسائیده شدن و از کار افتادن بیضتین است بطوریکه منی تولید نشود اگرچه متمکن بجماع باشد (سیم) عنین و آن عجز وطنی است نه باعیال خود و نه با زن دیگر در این صورت مراجعه بحاکم میشود و حاکم شرع یکسال بزوجه مهلت میدهد چنانچه در فصول اربعه نتوانست وطنی کند زوجه حق فسخ دارد (چهارم) جب

و آن قطع شدن آلت رجولیت است در تمام این صور اگر زوجه فسخ عقد نمود حق مهر ندارد مگر در عننی که زوجه بنصف مهر حق دارد و حق فسخ نکاح برای زوج وقتی است که زوجه مبتلا یکی از عیوب ذیل باشد اول تدلیس نمون زن یا فاقد بودن بکارت در صورتیکه شرط شده باشد وجود آن پس اگر قبل از دخول فسخ کرد زن حق بمهر ندارد و اما اگر بعد از دخول فسخ کرد درجه مقدار مهر حق دارد اختلاف است دویم جنون زوجه اگر قبل از عقد بوده و اگر بعد عارض شده بهتر آنست که بطلاق فیصل دهند و این حکم در سایر عیوب زوجه نیز جاریست (۳) جذام (۴) برص (۵) کوری (۶) اقعاد زمین گیر بودن زوجه (۷) افشاء و آن متصل شدن مخرج بول و غائط است (۸) قرن و غفل و رتق و اینها عبارتند از گرفتن راه فرج بواسطه استخوان یا گوشت و غیر آن که مانع از وطی باشد و اگر قابل وطی یا ممکن العلاج باشد مرد حق فسخ ندارد مگر آنکه زن مانع از معالجه شود و در تمام این عیوب وقتی مرد مطلع شد باید فوری فسخ کند و اگر تأخیر اندازد حق فسخ ساقط است

مدعی را حقوقی است چنانچه حضرت سجاد فرموده

حق خصم و مدعی (۱) اگر در ادعای خود صادق است حجة و دلیل او را قطع مکن و حق اوست که اقامه دعوی کند و بینه بیاورد (۲) در بطلان حق او سعی مکن (۳) بر هوای نفس خود حکومت نما و قبل از شهادت دیگران خود بر راستی اقرار کن که این عمل از حقوق الهی است پیغمبر فرموده (قل الحق ولو علی نفسك) حق بگو و اگر چه بر ضررت باشد و اگر در ادعا او کاذب باشد چند وظیفه بر عهده تو است (۱) با او

مدارا نما (۲) تندی او را کند نما و سر دش کن (۳) سخنی مگو که تیغ عداوت تیز تر شود و ستیزه را برگرداند (۴) درمخاصمه کلامی بر خلاف رضای حق مگو و در صورتیکه تو مدعی باشی پس اگر ادعای تو بر راستی و حق مقرونست چند و خلیفه بر تو میباشد اول بنیکی با طرف سخن بگو دوم در ضمن اثبات حق خود انکار حقی از او منما و اگر ادعای تو باطل و گزاف است از خدا بترس و عظمت او را بنظر آور و دعوی خود را رها کن.

حق دواب و حیوانات خصوصاً حیوانی که سواری میدهد از احادیث ۲۸ عدد حق پیدا کردم (۱) سب و بد گوئی حیوان را

ترك نمايد و بنظر حقارت نگردد و عیب جوئی او را عیب جوئی خالق داند شعر

ابلهی دید اشتیری بچرا گفت نقش همه کج است چرا
گفت اشتراکه اندرین پیکار عیب نقاش میکنی هشدار

(۲) وقت پیاده شدن قبل از هر کاری او را علوفه دهد (۳) وقت گذشتن از آب آبرو بر او عرضه بدارد اگر خواهد بیاشامد (۴) بصورت حیوان نزنند که صورت او تسمیع و حمد پروردگار میگوید حضرت صادق (ع) فرمود احترام بهائم در صورت آنها است (۵) در پشت آن توقف نکند و بقفا نه نشیند و گرده او را مجلس سخن قرار ندهد و یکطرفی نشیند (۶) بیش از طاقت بر آن بار ننماید (۷) بیش از طاقت تکلیف راه رُفتن نکند بحضرت صادق (ع) عرض شد ابوحنیفه هلال ذیحجه را در قادیسیه دیده و ایام حج خود را بمکه رسانده چهل روز را بهشت روز آمده فرمود نماز و حج او صحیح نیست و بیغمیر (ص) فرمود حیوان میگوید خدایا روزی کن مرا صاحبی راستگو که سیر و سیراب نماید مرا و زیاده از طاقت نخواهد

(۸) اورا نزنند و پرتاب نکنند بدون جهة خصوصاً وقت رم کردن که او چیزی دیده که شما نمی بینید بلی وقتی کندی در رفتار نمود میتوان او را زد از حضرت صادق (ع) سؤال شد چه وقت جائز است زدن حیوان فرمود وقتی که راه رفتن زیر پای تورا با رفتن سر آذوقه فرق بگذارد حضرت سجاد (ع) با شتر خود ده مرتبه حج رفت و یکتا زیانه بآن نزد تا آنکه روزی کندی کرد حضرت با چوب دست بآن اشاره نمود و فرمود آه اگر قصاص نبود زده بودم تورا. از بعض آیات و روایات معلوم میشود حیوانات روز قیامت برای مؤاخذه از ضرب و شتم محسوس میشوند (۹) لعن حیوان نکند که شوم میشود و خدا لعن فرموده لعن کننده آنرا پیغمبر (ص) شنید مردی لعن کرد شتر را حضرت بهمراهی او راضی نشد فرمود با شتر یکی لعن شده همراه ما میا. در حدیث وارد است چون حیوان لغزش کند و صاحبش گوید نابود شوی یا امثال این جمله حیوان گوید نابود و هلاک باد آنکه بیشتر عصیان خدای خود نموده (۱۰) صورت صورت حیوان را داغ نکند برای نشانه (۱۱) با آتش نسوزاند و زنبور عسل را نکشد (۱۲) وقت سواری بگوید حمد خدا را (الحمد لله الذی سخر لنا هذا وما كنا له مقرنین) (۱۳) سه نفری بريك حیوان سوار نشوند (۱۴) حیوانی که زنك صدا دارد سوار نشوند (۱۵) بر حیوان نجاست خور سوار نشوند و گوشت آنرا نیز نخورند مگر بعد از استبراء (۱۶) بین حیوان جنگ نیافکند مگر بین سگها. شارع اسلام از شاخ جنگی انداختن نهی کرده (۱۷) در جائی که حیوان نظر دارد غذا نخورد مگر آنکه باو بخوراند یا او را رد کنند (۱۸) حیوان حلال را نکشد بلکه ذبیح کند رو بقبله و بسم الله بگوید با کثرت تیز چهار رك او را ببرد

والا حرام میشود و همچنین حیوان طاهر العین را (۱۹) خرجی حیوان را بدهد و معطل نگذارد و همچنین درختیکه در تحت نظر او است بی آب نگذارد (۲۰) حیوان نر را در انظار بر ماده نکشد (۲۱) شتریکه ولد کوچک دارد نزنند مگر صدقه دهد و یا ولد آنرا ذبح کرده باشد (۲۲) خر را بر اسب نکشد (۲۳) در زمین پر نعمت مدارا نماید (۲۴) زشتی حیوان را فراهم نکند پیغمبر فرمود چه بسیار مرکوبی که از راکب خود بهتر و بیشتر یاد خدا میکند (۲۵) هنگام توقف بار آنرا زمین گذارد رسول خدا (ص) دید پای شتر را بسته اند و بار هم بر گرده اوست فرمود باید صاحب این شتر مهیا شود برای خصوصت فردای قیامت (۲۶) دو طرف لنگه بار را مساوی کند که یک طرف سنگین تر نباشد (۲۷) آواز خوانی و غنی را بر پشت حیوان ترك کند و ذکر خدا گوید حضرت صادق فرمود حیوانی که بر گرده حیوان غنایم خوانید و حال آنکه خود آن تسبیح میگوید (۲۸) بدست خود آنرا سیر و سیراب کند و بدیگران واگذار ننماید و سزاوارست زیبا ترین مرکوبها را انسان اختیار کند دیگر آنکه سوار نشود و عده عقب او پیاده باشند که موجب تکبر و فساد اخلاق و ذلت پیاده گان است وزن مکروه است سوار زین شود و اول زینیکه در اسلام سوار زین شد عایشه بود

در شرع بسیار تأکید شده راجع بر رحم و فامیل
 در سوره بقره آیه ۲۶ فرمود «و یقطعون ما امر

حق رحم

الله به ان یوصل الخ» یعنی کسانی که قطع میکنند آنچه خدا امر بوصل آن کرده (قطع رحم میکنند) و فساد را در زمین روا میدارند ایشان زبان کارانند در سوره نساء آیه (۱) «واتقوا الله الذی تسألون به والارحام»

یعنی برسید از خدائی که از حق او و خویشان سؤال خواهد شد در سوره
 رعد آیه ۲۵ «والذین یلقضون عهد الله من بعد میثاقه ویقطعون ما أمر
 الله به ان یوصل ویفسدون فی الارض الخ» یعنی کسانی که پیمان حق را
 نقض کنند بعد از بستن آن و قطع رحم کنند و در زمین فساد نمایند برای
 ایشانست لعنت و خانه بد که دوزخ است. و حضرت صادق (ع) فرمود
 صله نما رحم را اگر چه بشریتی از آب باشد و بهترین صله بازداشتن
 اذیت است و نیز فرمود صله رحم اجل را عقب می افکند و مال را زیاد
 میکند و دوستی را در خانواده می پروراند و پیغمبر (ص) فرمود کار نیک
 بر طرف سازد پیش آمد بد را و صدقه خواموش کند غضب خدا را و صله
 رحم زیاد کند عمر را و بر طرف سازد فقر را و در کلمه لا حول ولا قوه
 الا بالله شفاء نود درد است که پست ترین آنها غصه باشد و کسی که بسوی
 فامیل جهة صله برود خداوند عطا نماید او را اجر صد شهید و بهر قدمی چهل
 هزار حسنه و چهل هزار سیئه از او محو شود و بهمان مقدار درجات
 او بالا رود و گویا صد سال بندگی خدا نموده با حضور قلب و حالت
 صبر و حضرت باقر ع فرمود هر گاه صله رحم قطع شود اموال بدست
 اشرار افتد در کافی روایت کرده مردی از رسول اکرم (ص) سؤال کرد کدام
 عمل بدتر و نزدیک خدا به فحش تر است فرمود شرك بخدا عرض کرد بعد از شرك
 فرمود قطع رحم عرض کرد پس از آن فرمود امر بیدبیا و نهی از خویشها
 و اسلام قطع رحم را از گنان کبیره شمرده. (تحقیق) ظاهر آنست که شارع
 اسلام تصرف در الفاظ ننموده و کلمه رحم و وصل و قطع را از معنی عرفی
 تغییر نداده پس مقصود از هربك همان معنی عرفی است بنا بر این هر کس
 را عرف فامیل داند رحم است و اگر چه به چندین واسطه باشد و اما صله

رحم چگونه است و بچه چیز عمل میشود آن نیز بنظر عرف است در عرف آنچه از غنی توقع است از فقیر توقع نیست فقیر میتواند بیک سلام صلۀ رحم کند و من در گنج گهر از کلمات پیغمبر نقل کردم (بلو ارحاکم ولو بالتسلیم) صلۀ رحم را تجدید کنید و اگر چه بسلامی باشد و در کافی از حضرت صادق ع روایت کرده که فرمود کسیکه از نسب و خویشان خود بیزاری جوید کافر است و قال رسول الله صلۀ الرحم تعمر الدیار و تزید فی

الاعمار و ان کان اهلها غیر اختیار

حق رعیت بر سلطان چنانچه حضرت سجاد ع فرمود آنستکه سلطان بداند ایشان بجهت ناتوانی خود رعیتی او را اختیار کرده اند عدالت و میانہ روی نماید و مانند پدرمهر بان ایشانرا اولاد خود بداند و از نادانی آنان بگذرد و شتاب در عقوبت ننماید و از اقتدار خود شکر حق نماید و احقاق حق کند و در عصیان خدا سرمشق ملت نشود و دفع دشمن از ایشان کند و دیانت و قومیت و ملیت ایشانرا بدست دزدان و راهزنان و چاپلوسان ندهد و چنانچه خدا فرموده «و ان يجعل الله للکافرین علی المؤمنین سییلا» کفار را بر اهل ایمان تسلط ندهد و اما حق رعیت و خادم و کارگر بر سایرین (۱) دانستن اینکے گوشت و پوست و استخوان و سایر اعضا و قوای آنان در خلقت مانند تو است که محتاج به قوت و استراحت است (۲) تو رازق و خالق ایشان نیستی پس بر او تکبر و فروش (۳) زیاد تر از توانائی ایشان نخواه و اگر از عمل و کار او رضایت نداری بدون آزار او را تبدیل نما (۴) دست مزد او را فوری بده تا عرق او خشک نشده (۵) قبل از تعیین مزد او را بعمل و امداد، شیخ صدوق از رسول خدا ص روایت کرده که

حقوق رعیت
و خادم و کارگر

نهی فرمود از بکار واداشتن کسی پیش از آنکه بداند مزد او چیست در روایت فرمود کسیکه ستم نماید اجیر خود را در مزد واجر وی را کم دهد خداوند عمل او را باطل سازد و بوی بهشت را بروی حرام کند با آنکه پانصد سال راه بوی آن میوزد و حضرت رضا (ع) فرمود محققاً هر گناهی قابل عفو است مگر گناه سه کس (۱) کسیکه انکار نماید مهری را (۲) کسیکه غصب کند مزد اجیر را (۳) کسیکه بفروشد مرد آزاد را.

حق رفیق از روایات چند حق برای او استفاده میشود

(۱) مغرور نمودن او بتمجید و تعریف از اخلاق یا متاع او در حالیکه فاقد و غیر لایق است (۲) غش نمودن (۳) در سخن تکذیب او نکردن (۴) گول نزدن بتملق و خدعه و مکر و حقه بازی (۵) عمل دشمنی از تو صادر نشود (۶) چون بتو اطمینان دارد کوشش نما برای نفع او که مغبون کردن کسی که بتو اطمینان دارد و کار خود را بتو واگذار نموده حرام و ربا محسوب می شود چنانچه حضرت سجاد (ع) فرموده اند

حق رهن رهن یعنی گرو گرفتن از حضرت صادق ع سؤال

نمودند آیا جائز است گرو گرفتن فرمود بلی و در

سوره بقره فرموده (وان كنتم علی سفر ولم تجدوا كتاباً فراهان مقبوضه

یعنی اگر در سفر قرضی بکسی دادید و نویسندۀ نیافتید پس گرو گرفتن روا باشد - مسئله - معامله رهن را بفارسی یا عربی میتوان انجام داد و بعد از عقد مالک حق ندارد گروی خود را اخذ کند تا دین خود را ادا نماید و حق رهن در تمام دیون ثابت است - مسئله - مرتهن یعنی گرو

گیرنده حق تصرف و انتفاع در عین مرهونه ندارد و اگر نوی بانفعی در عین حاصل شود از مالک است مؤلف گوید زمان ما کسی مورد اطمینان نیست و لذا بقانون رهن احتیاج پیدا میشود حضرت صادق (ع) فرمود هر کس اطمینانش بگرویی پیش از برادر ایمانی خود باشد من از او بیزارم حق رهن و گرو بندی در حق پیش آهنگان خواهد آمد.

حق زوج و زوجة

در کتاب کافی است که زنی از رسول خدا (ص) سؤال کرد از حق زوج فرمود این چیزها است (۱) اطاعت کردن و عصیان نمودن (۲) از مال او صدقه ندهد و خیرات نکند مگر باذن او که ضامن و گناه کار است و در غیبت زوج شرافت و مال او را حفظ کند (۳) بدون اذن او روزه مستعجبی نگیرد (۴) از استمتاع او در هر حال مانع نشود (۵) از منزلت بدون اذن او خارج نشود و اگر نه لعنت کند او را ملئکه آسمان و زمین و ملئکه غضب و رجس تا وقتی بمنزل رجوع کند پس از آن عرض کرد یا رسول الله حق چه کسی بزرگتر است برمود فرمود حق بدو و عرض کرد حق چه کسی بزرگتر است بر زن فرمود حق شوهر از زن عرض کرد حق من بر شوهرم مانند حق اوست بر من فرمود خیر صدایک آن هم نیست (۶) زن باید خود را معطر سازد به بهترین عطرهای خود و بیوشد بهترین جامه پلوزینت دهد خود را به بهترین زینت و هر صبح و شام خود را بشوی عرضه بداد (۷) شیرا بصبح نیاورد در حالیکه شوی از او نوازشی باشد زنی عرض کرد اگر چه مرد مستمکار باشد فرمود بلی و حضرت صادق علیه السلام فرمود اگر زن نماز پنجگانه خود را بخواند و روزه رمضان را بگیرد و حج واجب خود را برود و شوهر خود را اطاعت کند و حق علی (ع) را بشناسد پس باید داخل بهشت شود از هر دریکه خواهد (۸) برای غیر زوج خود را زینت نکند و خود را بدیگران نشان ندهد کافی از حضرت صادق (ع) روایت نمود که هر زنی شب را بصبح آورد و شوی از او راضی نباشد نماز او قبول نشود تا آنکه غسل کند مانند غسل جنابت (مؤلف) گوید ظاهرا مقصود غسل توبه باشد و نیز حضرت فرمود عمل سه عاقله قبول نشود و بالا نرود (۱) بنده که از مولای خود فرار کند (۲) زنیکه شوهر از او راضی نباشد (۳) کسیکه از تکبر جامه خود را رها کند و امامیکه با کراهت مامومین امامت کند و فرمود زنیکه بشوی گوید من از تو خیر ندیدم عمل او نابود شود کافی از حضرت صادق (ع) نقل کرده که قومی خدمت رسول (ص) عرض کردند ما دیده ایم مردمانی که یکدیگر را سجده میکردند پس حضرت فرمود اگر کمتر امر میکردم کسرا غیر خطه سجده کنند البته

امر میکردم زن برای شوهر خود سجده کند و نیز حضرت کاظم (ع) فرمود جهاد زن خوش رفتاری با شوهر است و حضرت صادق (ع) فرمود مردی از انصار بیرون رفت برای حوائج خود و بازن خود عهد کرد که زن از خانه بیرون نرود تا مراجعت پس پدر آن زن مریض شد زن پیغام فرستاد نزد رسول (ص) که اذن دهد برای رفتن بعیادت پدر حضرت فرمود بنشین در خانه و اطاعت شوهر نمایی پدر آن زن وفات کرد فرستاد نزد حضرت که پدرم فوت کرد اجازه میفرمائی برای نماز او بیرون روم فرمود بنشین در خانه و اطاعت شوهر خود نمائ تا آنکه پدر او دفن شد رسول ص برای آن زن پیغام داد که خدا آمرزید ترا و پدر تو را بواسطه اطاعت تو از شوهر و حق زوجه بر زوج چنانچه وسائل روایت کرده چند چیز است (۱) نفقه بمقدار تمکن لاقوله تعالی و من قدر علیه

رزقه فلینق مما آتیه الله از حضرت صادق سؤال شد از حق زن بر شوهران فرمود سیر کند شکم او را و بپوشاند جثه او را و عفو کند جهالت او را و نفقه او بطریق متعارف واجب است (۲) لباس او حضرت صادق فرمود حق زن بر شوهر آنستکه رفع نماید کرسنگی او را و بپوشاند عورت او را و صورت او را زشت نگذارد (یعنی زینت متعارف را بدهد عرض کردند روغن چقدر فرمود یکروز در میان گوشت سه روز یکمرتبه رنگ شش ماه یکمرتبه و در هر سال چهار جامه دو جامه برای زمستان و دو جامه برای تابستان (۳) سکنی و منزل متعارف تهیه کند و اگر زن بگوید اطلاق مشترک نمیخواهم حق دارد (۴) گذشتن از جهالت و لفرش او چرا که زن ناقص العقل است و سخت گیری و بد رفتاری با او باعث فشار قبر خواهد شد بعلاوه غضب حق تعالی و مستحب است مرد زن خود را احترام کند و با او مدارا نماید و در کار خانه او را یاری کند (۵) از چهار شب یکشب با او بخوابد و در چهار ماه یک مرتبه حق وطنی دارد

حق سائل و مستؤل

خدا فرموده و اما السائل فلا تنهر یعنی سائل را زجر مده و نیز فرموده و فی اموالهم حق معلوم للسائل والمحروم در اموال شما حقنی است معلوم برای سائل - و حضرت رسول ص فرمود از برای سائل حقنی است اگر چه با اسب آمده باشد و نیز فرمود لا ترد و السائل ولو بشق تمره یعنی رد سائل نکنید و اگر چه بنصف خرما باشد و نیز فرمود لا تقطعوا علی السائل مسأله و دعوه بشکوبه و یغیر بحاله یعنی کلام سائل را قطع مکنید و بگذارید

شکایت و درد دل خود را بگوید و حال خود را بیان کند و مخفی نماند
 سؤال نمودن مذموم است حضرت رضاع فرمود مردی بر رسول خدا ص عرض
 کرد عملی بمن یادده که میان من و بهشت حائلی نگذارد فرمود غضب مکن
 و سؤال منما و بخواه برای دیگران آنچه برای خود میخواهی حضرت
 صادق ع فرمود هر کس بدون احتیاج درخواستی کند بهمان درخواست
 محتاج شود و خدا بدین واسطه آتش را برای او بیفزود و نیز فرمود
 شیعیان ما مانند سگ صدا نمیکشند و مانند کلاغ طمع ندارند و اگر از
 گرسنگی بمیرند بکف سؤال نمیکشند و در حدیث دیگر سائلی آمد درب
 منزل حضرت صادق ع اهل خانه او را رد کردند حضرت ملامت فرمود ایشان را
 و فرمود سائل اول را چاره کرد بد شما سه نفر سائل را طعام دهید تا آنکه
 وظیفه آنروز را انجام داده باشید و اگر زیاد تر هم بدهید با خود شماست و
 اما حق سائل پنج چیز است (۱) اگر داری او را صدقه بده یا سدازه که رفع
 احتیاج او بشود روزیکه رفع احتیاج سه نفر کردی حق آنروز را انجام داده
 (۲) در حق او دعا کن رفع احتیاج او بشود (۳) با او همراهی کن و نزد دیگران
 برای او شفاعت نما و اگر در صدق و کذب او شک داری بواسطه تهمتی پس
 مشکوک را مقطوع مشمار و بدانی که حیلۀ شیطان است تو را بواسطه شک
 از فیض باز میدارد و میان تو و قرب حق مانع شود (۴) اگر رفع حاجت او
 ننمودی بزبان خوش و رفتار نیک او را خوشنود کن (۵) او را مسخره و
 سرزنش مکن که پیغمبران هم طاقت سرزنش نداشتند و بترس تو هم مانند او
 شوی و اما حق مسئول بر سائل از قرار است که حضرت سجاده فرموده عطای
 بدون منت او را شکر گذار باشد و مقام فضیلت او را بداند و اگر از عطا
 خودداری کند سائل وجه غدیری برای او بسازد و سوء ظن پیدا نکند که از
 گناهان کبیره است و در سائل جمع نشود محرومیت و ارتکاب گناه پس
 مسئول را معنی بداند که اختیار مال خود داشته و سائل شریک او نبوده اگر
 چه در منع ستم کرده باشد

حق سبق و تقدم

بدانی که حق تعالی برای عدم حق تقدم قراردادده که بیان میشود (۱) کسیکه
 در مسجدی مکانی را اشغال کند به نشستن یا رحل گذاشتن او نسبت بآن مکان
 مقدم است بر دیگران تا وقتیکه اعراض کند و دیگری حق نزاحم ندارد و حضرت
 رسول ص فرمود سوق المسلمین کمسجدهم من سبق الی مکان فهو احق به
 بازار مسلمین مانند مسجد است آنکه سبقت گیرد بمکانی سزاوارتر است

بآن مکان تاشب (۸) کسیکه محلی او میدانها و یا گوشه از بازار و کاروانسرا
 های عمومی را مشغول کند بچین کردن متاع او مقدم است بر دیگران تاشب
 و هم چنین و اعمای وسیع بشرطیکه مانع وقت و آمد مردم نشود و حق شارع
 عموم را سد نکند و ضرری بر روند گنجان نداشته باشد مثلاً اگر ضمیمه
 گذاشت که باعث باره کردن لباس علیرین یا صندل و جنایت بر ایشان است
 ضامن نخواهد بود و باید توان به هدیا اگر باعث فحش و سدا و سوء حرام
 مرتکب شده و حق ندارد (۳) کسیکه احیا کند زمین باغ را سزاوارتر و
 بردیگران مقدم است و بعد از احیا مالک میشود و قبل از احیا هیچکس
 مالک نیست و اگر زمینی را دیوار کشید و سنگ چین کرد که
 احیا کند تا احیا نکرده مالک نیست ولی حق تقدم دارن و تا سه سال و به
 قولی تا ده سال اگر احیا نکرد حق او ساقط و دیگری میتواند برای احیا
 تصرف کند و اگر این قانون اسلام مراعات میشود هر کس بدون مانع مقداری از
 زمین را احیا کند و ملک آباءه میشود بنا بر این زمینهاییکه خرید و فروش
 میشود آب و زراعت و عمارتی ندارد شرعاً صحیح نیست و اگر چمنند
 مالکیت گرفته باشد و تعجب است از متصدیان وقایع ثبت که علمی بقانون
 ندارند (۴) کسیکه حیا زت کند و در تصرف خود آورد آب رودخانه و یا
 دوشنی از جنگل و یا چیزی از معدن را مانند نمک و عقیق و فیروزه و غیر
 اینها را و سزاوارتر است آنچه در تصرف آورده و عموم مسلمین بآب
 رودخانه و جنگل و معدن حق تصرف دارند و مانع حق دیگری نشوند (۵)
 طالب علم و دانش آموزی که سکنی کرد در حجره از مدرسه که وقف تحصیل
 است و یا زائری سکنی کرد در کاروانسراییکه وقف زواری است پس بعد از
 سکنی بردیگران مقدم است و اگر شرائط وقف عمل نکرد حق ندارد (فرع)
 اگر مدرسه وقف شد برای تحصیل علم معینی محصلین سایر علوم حق
 سکنی در آن مدرسه ندارند و اگر وقف شد برای مطلق علوم طالب هر
 علمی میتواند سکنی سازد ولی مادامیکه اشتغال بتحصیل دارد حق تقدم دارد
 پس اگر دوره تحصیل او تمام شد یا آنکه از تحصیل اعراض کرد یا نتوانست
 ادامه دهد حق او ساقط و باید حجره را بدیگران بدهد و اگر نه فسخ حق
 سایرین و حرام است (مسئله) اگر حجره در حال وقف اختصاص بیک نفر داشته
 و بعد از وفات هر حجره را برای یک نفر وقف کرده محصل میتواند مانع از
 ورود شریک بشود و اگر نه حق مسامت ندارد و بعضی از موارد مالک یا
 اهل عرف بکسی حق تقدم میدهند که شرع امضاء کرده و یار دیکرده باشد

پس باید حق او مراعات شود مثلا کسی که بلیط گرفته برای صندلی دوم دیگری حق ندارد جای او را اشغال کند یا آنکه زودتر سوار شده باشینی و جائی را اشغال کرده عرفا او را مقدم میدانند کسی حق مزاحمت ندارد یا کسی بلیط گرفته در صف ایستاده سوار ماشین شود دیگری حق ندارد نوبه او را بگیرد یا در دکان قصابی و نانوائی زودتر آمده دیگری حق ندارد بر او مقدم شود و اگر متصدی ماشین عمومی بخواهد نوبه را بهم بزند لاحق را مقدم سوار کند حق ندارد و اگر صاحب ماشین شخصی و یا صاحب دکان نوبه را بهم زد و لاحق را سوار کرد یا نان و گوشت داد آیا میتواند یا خیر محل اختلاف است - ولی در ادارات متصدیان امور دولتی شرعا و قانونا حق ندارند لاحق را قبل از سابق رسیدگی کنند و یا مقدم را بگذارند و وضع حوائج متاخر کند حق ندارد چون هر کس زودتر مراجعه کرده حق تقدم دارد و اگر در تمام این موارد صاحب حق حق خود را بدیگری ندهد میتواند

حق سبق ورمایه و حقوق پیش آهنگان

حق پیش آهنگ را حق سبق گویند و ما آنرا در دو مبدا ذکر میکنیم اول حق السبق و آن حقی است برای پیش آهنگ شرعا در اسب دوانی و کشتی رانی و طیاره و اتومبیل رانی و چتر بازی و امثال اینها باین معنی حکومت وقت باعده برای یاد گرفتن و تشویق شدن قرار میگذارند اسب دوانی شود و قرار میگذارند هر که جلو رفت چیزی باو بدهند در این صورت هر که جلو افتد مالك میشود آنچه را قرار شده باو بدهند در کتاب وسائل در ابواب سبق ورمایه از رسول خدا نقل میکنند که آن حضرت برای مسابقه در اسب و شتر صد درهم قرار میداد - فرغ - قرارداد و شرط بندی در اسلام جائز نیست و غبطین است مگر در چیزهاییکه در جنگجویی مفید باشد و از قبیل آنچه ذکر شد مستحب است ولیکن در مسابقه کشتی گرفتن برای فخر و یا کبوتر بازی در حالیکه در جهاد نافع نباشد و یا بلند کردن سنگی پس جایز نیست و لپو و لوب محسوب است - دوم حق الرمایه و آن در تیر اندازی و گلوله و امثال آن میباشد باین معنی قرار میگذارند هر کس زودتر تیر او به هدف و نشان برسد فلان چیز را باو بدهند پس هر کس تیر او زودتر اصابت کرد معنی خواهد بود آنچه را قرار گذاشته اند (فرغ) در سبق ورمایه آنچه قرار میدهند باید معلوم و معین باشد بشخصه یا بوجه

مسئله - آن که بر عهدہ میگیرد حق مسابقہ را میتواند خودہم داخل مسابقہ شود و ممکن است خود خارج از مسابقہ باشد و حاکم شرع ہم میتواند از بیت المال بدهد (مسئله) سبق و رمایہ کہ از مستحبات اسلام است در سایر ادیان نیز بودہ و اگر امام امر کند واجب میشود و یا جنگی برای مسلمین و دفعی از کفار رخ دهد برای تعلیم فنون آن واجب میشود و ما رسالہ در این مطلب جداگانہ نوشتہ ایم

حق سادات

چند چیز است اول خمس و آن پنج یک مال است در فوائد و بہرہ و غنیمت در توقیع حضرت صاحب الامر ارواحنا لہ الفداست کہ فرمود لعنت خدا و ملت کہ و مردم چہما بر کسی کہ یکدر ہم از مال ما را بر خود گوارا بداند و ابو بصیر گوید بہ حضرت باقر ع عرض کردم آسانتر چیزیکہ بندہ را داخل آتش میکند چیست فرمود خوردن یکدر ہم از مال یتیم است و فرمود یتیم ما اولاد و ذریہ پیغمبر می باشیم و حضرت صادق ع فرمود بدترین حالات شدت قیامت وقتی است کہ صاحب خمس بایستد و گوید پروردگارا خمس من و اخبار در اینجا بسیار است (دوم) احترام و اکرام ایشان کند و یا حاجت ایشان را بر آورد یا سعی در حاجت و رفع ظلم از ایشان نماید و یا ہمراہی بدست و زبان و مال از ایشان کند بر پیغمبر حق پیدا میکند کہ در حق مؤمن بر پیغمبر خواهد آمد

حق سلطان

چنانچہ حضرت سجاد ع فرمودہ آنست کہ رعیت بداند باعث امتحان و فتنہ سلطانست و باید متعرض غضب او نشود و خود را بہلاکت نیافکند کہ شریک در گناہ او شود حضرت موسی بن جعفر ع فرمود ایشیہ خود را ذلیل نکنید بمخالفت سلطان پس اگر عادل است بقاء او را بخواہید از خدا و اگر ستمکار است اصلاح او را بطلبید کہ صلاح ملت در اصلاح اوست و اطاعت سلطان در مورد ریختن خون مردم مسلمان جائز نیست کہ دین بما میگوید لا تقیۃ فی الدم یعنی تقیہ در ریختن خون دیگران نیست و پیغمبر ص فرمود لا طاعة لمخلوق فی معصية الخالق یعنی اطاعت مخلوق جائز نیست در موردیکہ عصیان خالق باشد و پیغمبر فرمودہ نزدیک نشد بندہ سلطان مگر آنکہ از خدا دور شد و زیاد نشد مال او مگر آنکہ حسابش سخت گردید و پیروان و اصحابش زیاد نشدند مگر آنکہ شیاطین او زیاد شدند و حق الشارع در حق عموم خواهد آمد

حق الشرب

يعني حق آب بردن و آشامیدن در اینجا دو مطلب ذکر میشود اول هر کس از آب رودخانه و نهرهای عمومی حق بردن آب دارد و هم میتواند جوی فرعی بآن اتصال نماید که در حق عموم خواهد آمد و مدرك آن احادیث بسیار در کتاب و سائل است دوم نهر خصوصی و مجرای آبی که مخصوص بیک نفر یا عده معینی باشد در این صورت آن یک نفر یا آن عده میتوانند از مجرای خود آب ببرند و اگر چه مجری در ملك غیر باشد (فرع) کسیکه آب از خانه و ملك دیگری میبرد و مجرای او در ملك غیر است آن غیر حق ممانعت ندارد و اگر چه در هر ساعت از شب و روز باشد و اگر بملك و ساختمان او ضرر وارد شود دفع ضرر بعهده مالك است نه صاحب مجری و اگر جوی آب خراب شده و تعمیر لازم دارد پس حکم آن چنانست که اگر سقف یا دیوار یا زیر مجری خرابست خصوصا در جائیکه مالك زمین زیر جوی ساختمانی دارد باعث شکست مجری بشود یا خیر و یا مجری تنگ است که آب رد نمیشود در تمام این صورت احتیاج بتصرف در ملك پیدا میشود و تعمیر آن با مالك ارض است و بکسیکه حق مجری دارد مربوط نیست و اگر در جوی گل یا کهنه و یا چیز دیگر گرفته باشد پاك نمودن آن با صاحب حق مجری است بشرطی که باعث آن گرفتگی مالك زمین نشده باشد و اگر بآنچه ذکر شد عمل نشود مؤاخذة و عقاب دارد و اگر صاحب زمین و خانه که مجری در آن است مانع بردن آب شود حق را مانع شده و حرامی بعمل آورده و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم

حق شريك و شرکت

حق شريك چند چیز است (۱) در غیبت او کفایت او نمایی (۲) استقلال رأی بخرج ندهی مقابل او (۳) بدون اطلاع او امری انجام ندهی در چیز مشترك (۴) مال او را حفظ کنی و خیانت در کم و زیاد مال او را و امداری در حدیث آمده که خداوند باد و شريك پیوسته لطف دارد مادامیکه خیانت نکنند بیکدیگر و لا حول و لا قوة الا بالله و حق شرکت آن چیز است که قرار داده اند هر يك ببرند نصف یا ثلث یا ده يك از منافع و غیر آن و هر يك حق تصرف در سهم دیگری ندارند و واجب است بر هر يك بقرار داد خود عمل نموده و تجاوز ننمایند (فرع) اگر شرکاء طلبی از غیر دارند بشرکت و آن دین وصول شد یک نفر بدون اجازه دیگران حق تصرف ندارد (مسئله)

مستحب است با کسی که روزی اوزیاد است شرکت نمودن و بعد از خواندن صیغه بحر بی یا فارسی هر يك حق شفعه در سهم دیگری دارد

حق شفعه

عبارتست از حق تقدم یکی از شرکاء بر شخص خارج در خرید سهم دیگران در صورتیکه دیگری بخواهد سهم خود را بفروشد و اگر یکی از شرکاء سهم خود را فروخت بشخص خارجی شریک دیگر میتواند معامله را فسخ کند و تمام آنچه فروخته شده بخود انتقال دهد و در بعضی از آن حق فسخ ندارد شیخ طوسی از حضرت صادق روایت کرده که حق شفعه نیست مگر در ملک مشاع پس اگر قبلاً مفروز شده باشد هیچک حق شفعه ندارند و نیز کافی و سایر محدثین از آن حضرت روایت کرده اند که حق شفعه فقط برای شریک است نه همسایه و نه برای شریکی که بقیمت صحیح خریداری نیکند یعنی بآنچه ثالث میخرد و علی ع فرمود یتیم و طفل هم حق شفعه دارند و وصی و ولی در صورت مصلحت حق آنها را اعمال کند و نیز فرمود حق شفعه برای شریک غائب ثابتست و یهودی و نصرانی حق شفعه ندارند و فرمود حق شفعه در گشتی و میرای آب و حمام و راه رو و آسیا نیست و نجش شفعه فوریست پس اگر صاحب حق اهل کند و یا پول خود را حاضر نکند حق او ساقط است ولی بشرطیکه بداند فوری بودن حق را و اگر گفت نمیدانستم و احتمال صلیق در باره او برود حق او ثابت والا ساقط

حق شور

حق مشورت آنستکه اگر رأی خوبی داری در مشورت اشاره نموده و در بیخ مداری چنانچه حضرت سجاد فرموده و اگر رأی نداری راهنمایی کن بکسی که اهل رأی است و اگر با غیر مشورت نمودی آنچه گفت و موافق نظر تو نبود او را متهم مدار و با و بدین مشو و اگر موافق عقیده و نظریه تو بود صیحت خدا گو

حق صدقه

یعنی آنچه سزاوار است در صدقه مراعات شود از این قرار است (۱) حضرت سجاد فرمود بدان صدقه ذخیره تو است نزد پروردگار و امانتی است نزد حق که ابداً خیانت و طمع در آن نیست در این صورت احتیاج به تظاهر و شهود و مدارک نباشد و خدا یتعالی فرموده و ما تقدموا لانفسکم من خیر تجددوه یعنی آنچه برای خود اتفاق کنید و خیری انجام دهید نزد خداوند خواهید یافت (۲) امانتی که پنهان نزد خدا گذاشتی نشانه اعتماد تو است

به محتعالی و سرو علن نزد او فرقی ندارد بلکه عمل سرخالص تر است پس باید و توق به صدقه سری زیاد تر باشد (۳) بدانیکه صدقه رفع بلا و امراض و آفات میکند درد دنیا و دفع عذاب مینماید در آخرت رسول خدا ص فرمود صدقه دفع میکند مرگ بد را چنانچه فرمود فلان یهودی را مار سیاهی خواهد کشت و پس از آن فرمود بواسطه صدقه از او دفع شد و حضرت عیسی ع بمرک عروسی خبر داد و بواسطه صدقه از مرگ رهائی جست و حضرت سجاده میفرمود صدقه غضب حق را فرو مینشانند و میبوسید صدقه را قبل از آنکه بسائل دهد و بیغمبر فرمود بر هر مسلمانانی در هر روزی صدقه لازم است عرض کردند که میتواند هر روز صدقه بدهد فرمود پاک نمودن راه و نهی از منکر و جواب سلام هر يك صدقه است

حق صغیر

چنانچه حضرت سجاده فرمود (۱) رحم بر او و تقویت بدن او و تهذیب اخلاق او حضرت صادق ع فرمود از ما نیست کسیکه احترام نکنند بزرگ ما را و رحم ننماید کوچک ما را (۲) تعلیم او نماید آداب دینی و رسوم زندگی (۳) عفو از لغزش او (۴) ستر عیب و نقص او (۵) مدارا نماید با او چون طاقت او کم است (۶) یاری ای نماید بضمانت دین که وارد آورد و با چیزها بشکند و یا تلف نماید (۷) دشمنی و لجاجت نمودن با او که با مراعات آنچه ذکر شد رشد خواهد نمود

حق الصلوة والصوم

حق نماز چنانچه حضرت سجاده فرموده این چند چیز است (۱) بدانیکه نماز ورود پیروردگار و اجابت دعوت او و اطاعت فرمان او است (۲) در معجز و پیشگاه عظمت و قدرت او که سرپای عالم را گرفته ترسان و لرزان باشی با اینکه سرپای وجود محتاج باوست با کمال تضرع و زاری در حضور او واقف و بحال خشوع راز و نیاز گوی با کسیکه با سر او اطلاع دارد و در خواست کن کردن تورا از زنجیر گناه و قید هوا و هوس و حب جاه و مال آزاد نماید و محبت و خوف خود را در قلب توجای دهد (۴) از این سعادت و توفیق که بدر بار عظمت او راه یافته خورسند باش و هدیه و قربانی و معراج قرب همین حال نماز است حضرت صادق ع فرمود بدترین دزد دزد نماز است که از آداب نماز کم میکند و فرمود آیا نمیترسد کسیکه بدن او در نماز و قلب او بغیر خدا متوجه است از اینکه مسخ شود - و حق روزه آن است که بمطالب ذیل متوجه باشی (۱) روزه سپرومانی است از خطاها و

حق ضیافت

برده ایست حائل مینان اعضا و گناهان درد دنیا و دخول آتش در آخرت چنانچه فرمود حضرت صادق ع الصوم جنة من النار پس اگر این برده را محکم داشتی و نگذاشتی بادهای شهوت آنرا بر طرف سازد و با بشکافد و بمحرمات الهی نظر افتد اینم میباشد که از برده خارج شوی و ببرنگاه عصیان افنی (۲) کسالت و مريضهار از جسم بر طرف و دوی بسیاری از دردها باشد و لذا حضرت صادق ع فرمود هر کس در حضور روزه خواران روزه بدارد تمام اعضا و جوارح و ذرات بدن او تسبیح گویند و ملشکه برای او طلب آمرزش کنند و رسول خدا ص فرمود بوی دهان روزه دار نزد خدا از بوی مشک بهتر است و قال الصادق ع افضل الجهاد الصوم فی الحر بهترین جهاد روزه تابستان است و صوموا تصحوا روزه بگیرید صحت یابید

حق ضیافت

مطابق احادیث معصومین ع چند چیز است (۱) خورسندی از ورود میهمان این شهر آشوب روایت کرده دیدند امیرالمومنین ع محزون است از سبب آن سؤال کردند فرمود چون هفت روز است میهمان برای ما نیامده و در حدیث است میهمان با روزی خود آید و در بر گشت گناهان را همراه ببرد و هر خانه که میهمان نرود ملشکه داخل نشود و نیز علی ع فرمود هر مؤمنی بشنود صدای میهمان را و خوشحال گردد خطاهای او آمرزیده شود و اگر چه میان زمین و آسمان را پر کرده باشد (۲) پذیرائی نماید در حدیث است که میهمان نوازی از صفات نیک و نشانهای تقوی است حضرت صادق ع فرمود کسی که میهمان کند قومی را پس بجا نیاورد آداب ضیافت را ظلم کرده و باکی نیست بر میهمانها که در باره او چیزی بگویند چنانچه حق تعالی فرموده لا یحب الله الجهر بالسوء من القول الا من ظلم یعنی خدا دوست ندارد بد گفتن را با شکار امگر آنکه ظلمی با او شده باشد پس اگر میهمان را دعوت نموده خود را بشکلف اندازد تا اندازه که توانا است پذیرائی کند و اگر بدون دعوت بموجود اکتفا کند (۳) وقت آمدن او را یاری کند نه وقت رفتن حضرت صادق ع فرمود ما اهل بیت معاونت نمی کنیم میهمان را در رفتن و وقت سوار شدن رکاب میهمان را بگیرد (۴) احترام کند او را اگر چه کافر باشد حضرت رسول ص فرمود یکی از حقوق میهمان آنست که او را مشایعت کنی تا درپ خانه و از جمله احترام او تمجیل در آوردن طعام است و باروی باز او را بنواز و در حال خوردن طعام شیرین کلام باش که روی باز به از خانه باز و روی شیرین خوشتر از غذای

شیرین است و صاحبخانه روزه نگیرد مبدا از تهیه غذا و زحمت او میهمان خجالت کشد و صاحبخانه نزد میهمان بیاید و او را تنها نگذارد و میهمان نباید بدون اذن او روزه بگیرد و از جمله خلال برای میهمان تهیه کند و قال النبی ص من حق الضیف ان یعدله الخلال و خود صاحبخانه اگر چه سلطان باشد متصدی

شستن دست میهمان شود چنانچه علی ع در زمان خلافت ظاهری خود دست میهمان خود را که رعیت او بود شست و از جمله او را بخدمت و ادا نکند و امر و نهی ننماید و قبل از غذا برای او میوه حاضر کند که باقوانین طب سازگاتر و از ضرر دورتر است در سوره کهف در قصه حضرت موسی و خضر علیهما السلام فرماید داخل قریه انطاکیه شدند فاستطعما اهلها فابوان یضیفوهما فوجدنا

فیها جدرا ابریدان یتقض فاقامه یعنی طعام خواستند اهل قریه ندادند پس دیواری دیدند در شرف خرابی است تعمیر کردند چون این آیه که رسوائی و پستی اهل انطاکیه را می رساند نازل شد (با اینکه خدا اهل شهری را رسوا نکرده اهل انطاکیه را بترك ضیافت رسوا نمود) اهالی انجا جمع شدند و جواهرات گرانبهائی را گرد آوردند و بار بر شتر نموده خدمت رسول ص حاضر شدند و عرض کردند این جواهرات از ما بپذیرد و کلمه ابورا اتو بفرما (چون در آیه فابوان یضیفوه بود و ابو یعنی ضیافت نکردند ولی اتو یعنی ضیافت کردند) حضرت فرمود این کلمات از خداست و مرا نمی رسد تغییر دهم کلام خدا را (۵) غذائی که مطابق میل او نیست تهیه نکند و چیزی که مخالف حفظ الصحه باشد باو نخوراند (۶) قصد او از اطعام خوشنودی خدا باشد در سوره هل اتی از صفات نیکان شمرده که و یطعمون الطعام علی

حبه الخ مفسرین دو معنی از آیه کرده اند اول یعنی طعام میدهند بدوستی خدا و دوم طعام می دهند بغیر با میل خود بطعام یعنی با اینکه گرسنه میباشند بغیر را ترجیح میدهند يك احتمال هم مؤلف این رساله میدهد در آیه و آن ارجاع ضمیر علی حبه بمصدر مستفاد از یطعمون که اطعام باشد بنابراین معنی آیه چنین میشود اطعام میکنند با میل با طعام یعنی این عمل را دوست دارند چنانچه علی ع فرمود قوت الاجساد الطعام و قوت الارواح الاطعام قوت بدن ها طعام و قوت ارواح و جانها اطعام است و فرمود من در دنیا سه چیز دوست دارم افشاء سلام و اطعام طعام و نماز شب در حالیکه مردم خوابند در حدیث دیگر فرمود این سه باعث درجات است و حاصل آنکه بمیل اطعام کند و خود نمائی و شنیدن مردم نباشد رسول اکرم ص میفرماید کسی که برای خود نمائی

ورفتن آواز جود خود طعام بدهد خداوند از صدید جهنم باو بخوراند و آن طعام در شکم او آتش شود تا خداوند از حساب خلافت فارغ شود و اما آدابیکه هر يك از میهمان و میزبان باید مراعات کنند بسیار است چنانچه از احادیث استفاده می شود (۱) هر مکانیکه میزبان تعیین کند میهمان بنشینند (۲) بدون دعوت جائی نرود و اگر نه خود را ملامت کند اگر توهین شود (۳) اولاد خود را همراه نبرد پیغمبر ص فرمود هر که چنین کند حرامی مرتکب شده و عاصی است (۴) میزبان را به تکلف نیاندازد و بآنچه حاضر است اکتفا کند حضرت صادق ع فرمود هلاکت آنکه کم و ناقابل داند آنچه برادر دینی برای او حاضر نماید یا او برای برادر دینی بیاورد این گناه او را کافی است مؤلف گوید چون کفران نعمت و ناسپاسی و ناشکری خواهد بود (۵) ضیافت را منحصر بشروع نمودن نکند و مکروه است اجابت دعوت آنکه مجلس او اختصاص باغیا دارد علی ع عثمان بن حنیف والی خود را در بهره مذمت نمود که در چنین مجلسی حاضر شد. و اما حد ضیافت پس اگر مسافر است مدتی که کوچ نکرده میهمان است و اگر غیر مسافر است تا سه روز و بعد از آن مصارف او صدقه محسوبست (تذکر) یکی از معمرات شرعیه احتجاب از برادران دینی و دربان گذاشتن است حضرت رضا ع فرمود ملعون است ملعون کسیکه حاجب بگمارد مبادا کسی بزیارت او برود از برادران دینی و حضرت باقر ع فرمود هر مسلمانی بزیارت مسلمانی برود با حاجت یا بدون حاجت و او در منزل باشد، اجازه دخول ندهد و بیرون هم نیاید دائما در امن خدا است تا آنکه او را ملاقات نماید .

حق طعام

چند چیز است (۱) در آن نظر کردن که حلال است یا حرام پیغمبر ص فرمود بیکلمه حرام وارد معده کسی شود تمام ملشکه او را لعن نمایند و تا چهار روز نماز او قبول نشود و دعای او مستجاب نگردد (۲) دقت کند مخالف حفظ الصحه نباشد (۳) بشکورد که تمام موجودات دست اتحاد بهم داده و بمعاونت و تدبیر و نظم در خلقت عالم آغذا تهیه شده پس خالق آنرا سپاس گوید ابر و باد و مه و خورشید و فلک در کارند تا توانائی بکف آری و بغفلت نخوری این حق غذای جسمی اما غذای روح که عقاید و معلومات باشد هزار مرتبه بیشتر از غذای بدن اهمیت دارد و باید دقت شود از سرچشمه کفر و زندقه و مطالب باطله و کلمات مسمومه و فرضیات موهومه غذای روح نشود خدا فرمود فلینظر الانسان الى طعامه حضرت صادق ع فرمود معنی آیه مذکوره آنست که

ملاحظه کند علم خود را از چه کس گرفته مبادا مسموم باشد و یا از دشمن سعادت مأخوذ باشد.

حق طالب علم

حق دانشجو و طالب علم بر عالم چند چیز است (۱) چیزی که قوه درک آن را ندارد باو نیاموزد (۲) مطلبی که باعث ارتداد و اضطراب عقیده عقیده و انحراف از حق است مذاکره ننماید (۳) باو ادب یاد دهد و از سوء اخلاق او جلوگیری کند (۴) او را فرزند خود دانسته و با او مدارا کند (۵) راه سعادت و نجات او را باو نشان دهد چون تعلیم بسیار مؤثر است چنانچه معلم فرزندی بزید که خالد نام داشت حقانیت علی را باو یاد داد لذا با پدر خود یزید مخالف شد و سلطنت حق را با اولاد علی میدانست و فرزندی متوکل عباسی با اینکه پدرش دشمن اهل بیت عصمت بود در اثر تعلیم و تربیت شیعه شد وقتی پدرش علی و فاطمه علیهما السلام را سب کرد و بدگویی نمود لذا پدر را بقتل رسانید بهمین جهت باید بفرهنگ بسیار اهمیت داد که معلمین مغرور نباید فاسدالعقیده روح پاک اطفال را منحرف نمایند ولی افسوس که دانشکاه ما فرضیه خیالیه داروین و غیر او را با کمال دقت و تحقیق و آب و تاب تدریس می کنند ولی يك كلمه از فرضیه مذهبی و خداشناسی و توحید تحقیق نمیشود.

حق عالم و معلم

مطابق روایات چند چیز است (۱) پیروی او مانند پیروی نایبنا بینا را (۲) امر و نهی نمودن او و عدم تکلیف او بتعلیم تمام آنچه می داند زیرا که ممکن است طاقت تعلم در دانش آموز و استعداد در او نباشد چنانچه حق تعالی در سوره کهف در قصه تعلم موسی از خضر فرموده قال هل اتبعك علی ان تعلمن مما علمت رشدا قال انك لن تستطیع معی صبرا الخ یعنی موسی بخضر گفت آیا پیرو تو باشم تا آن که یاد دهی مرا آنچه میدانم که باعث رشد و ترقی است خضر گفت تو استعداد و تحمل نداری و قدم صبر و شکیبا برداری موسی گفت انشاء الله مرا صابر خواهی یافت پس رفتند و غلامی بر خوردند خضر آن غلام را کشت موسی متغیر شد و اعتراض کرد خضر گفت نگفتم تحمل و صبر برداری پس رفتند و بکشتی سوار شدند خضر آن کشتی را سوراخ کرد موسی شدت اعتراض کرد که سوراخ نمودی تا اهل آنرا غرق سازی خضر گفت نگفتم صبور نیستی پس رفتند بقریه و در حال گرسنگی دیواری را تعمیر کردند بدون آنکه مزدی و طعامی کسی بآنها بدهد موسی نیز اعتراض

کرد در این جا خضر گفت ما باید جدا شویم زیرا تو استعداد نداری و گفت
بتو خبر می دهم با سر را آنچه اعتراض کردی اما سوراخ کردن کشتی برای آن
بود که اودت آن اعیبها من خواستم معیوب شود تا آنکه شاه غاصب متعرض آن

کشتی نشود از جهت عیب آن و صاحب کشتی دو طفل یتیم بودند و اما کشتن
غلام برای آن بود که اگر زنده میماند پدر و مادر خود را گمراه می کرد پس
اردنا ان بیدلها ما خواستیم که فرزند بهتری خدا با آنها عطا کند و اما تعمیر

دیوار بدون مزد برای این بود که اراد ربك پروردگار تو خواست گنج زیر
آن چون از دو طفل یتیم بود محفوظ بماند شاه در این است که خضر موارد اعتراض

موسی را جواب میدهد و بتدریج اراده حق را با وی فهماند اول می گوید من
خواستم در عمل دویم می گوید ما یعنی من و خدا خواستیم سیم می -
گوید خدا خواست و اگر اول می گفت خدا خواست موسی قبول نمی کرد بلکه

اعتراض او شدیدتر می شد پس معلم باید بتدریج مطالب حق را بشاگردان
بیاموزد بقدر استعدادشان سیم ملازمت و همراهی و متابعت او در هر حال با
کمال ادب (چهارم) نافرمانی او نکنند و با نیکار و ردا و شتاب ننمایند (پنجم) زیاد

از او سؤال نکنند علی ع فرمود عالم مانند درخت خرماست باید انتظار کشید
تا وقتی میوه از او ساقط شود (ششم) اگر کسی سؤال از او نمود سبقت در
جواب ننماید و بدون اجازه او جواب ندهد (هفتم) اگر سؤال ایرا جواب نداد

اصرار ننماید (هشتم) هنگام کسالت گریبان او را دست نیاندازد و بدست باو
اشاره نکنند و یا چشم او را متوجه نسازد و در مجلس او با دیگران مشاوره
نکنند (نهم) نقل اقوال دیگران در محضر او نکنند دهم سر او را فاش نکنند

(یازدهم) در حضور و غیاب او را حفظ نماید (دوازدهم) در سلام و تحیه
او را اختصاص دهد (سیزدهم) مقابل او ننشیند و خود را با او نجسباند (چهاردهم) در
انجام حوائج او سعی نماید و از طول مصاحبت او ملول نشود تا اینجا از جلد
اول بحار از باب آداب تعلیم از علی ع نقل شد (پانزدهم) عالم را بزرگی نظر

افکنند و او را پدر دائمی که حیات ابدی موقوف بتعلیم اوست بداند (شعر)

علم بقیمت ز گهر بیشتر قدر معلم ز پدر بیشتر
چونکه پدر روح تو را از سماک آورد آلوده نماید بخاک

لیک معلم هدایت بال و پر تا که نمائی سوی گردون سفر

در کتاب کافی از امیر ع روایت کرده که فرمود العلماء باقون مابقی
الدهر و العلماء ورثة الانبیاء و بر او تکبر نکنند (شانزدهم) از او تملق گوید و

نزد او توضیح کند رسول اکرم ص فرمود مؤمن تملق نمیگوید مگر برای طلب علم (هفدهم) او را دوست بدارد چنانچه علی ع بکمیل فرمود محبة العالم دین بدان به تکسبه الطاعة فی حیوته و جمیل الاحدوثه بعد وفاته یعنی دوستی عالم دینی است باید قبول شود و در حیوة بدان کسب طاعت شود و بعد از موت موجب ذکر خیر گردد ای کمیل آن دانشمندان جانشینان خدا و دعوت کنندگان بدین اویندهای های که من بیدار ایشان مشتاقم و بعلم چاه از راه و حلال از حرام و حق از باطل و سعادت از شقاوت و سود از زیان شناخته شود و پیغمبر فرمود کسیکه مسئله بدیگری پیاموزد مالک اوست او را بنده خود قرار داده نه آنکه او را بفروشد بلکه امر و نهی نماید او را

حق العمل

از روایات معلوم میشود عمل مؤمن محترم است و مزدی دارد پس اگر فردی معین شده بعد از عمل قبل از آنکه عرقش خشک شود داده شود و اگر معین نکرده اند حق اجرت المثل دارد که در عرف مانند آنرا چند مزد می دهند همان مقدار با و تسلیم کنند و شرط است که عمل او حلال باشد و الا مستحق اجر نیست و شرط دیگر آنکه صاحب کار نهی از آن عمل نکرده باشد و عدم رضایت او معرر نباشد و حق الجماله نیز برای مؤمن و غیر مؤمن رواست .

حق عموم

در چند چیز و چند مورد ثابت است (اول) زمینهای موات باین هر که احیا کند حق دارد و بعد از احیاء مالک می شود شارع اسلام فرموده من احیا ارضاً فهو له هر که احیا کند زمینی را از خود اوست اگر باین قانون عمل می شد تمام مملکت آباد و فراوانی نعمت می شد (دویم) زمینی که صاحبان آن اعراض کرده باشند حق آنست که تصرف و احیا کند (سیم) طرق و شوارع و کوچه متعلق است بعموم کسی حق ندارد در راه عموم بنائی بسازد با ساطعی یهن کند و حق نشستن و گذاشتن ناودانی که مضر باشد برای کسی نیست مگر آنکه طریق بقدری وسیع باشد که بعابرین ضرر نرساند و الا حرام است پس اگر میخی یا صندوقی در راه گذاشت و ضرری بلباس کسی زد یا کسی را بزمین زد ضامن است قال رسول الله من اخرج میزاً یا او کینفاً او تداً او اوثق دابة او حفر براً فی طریق المسلمین فاصاب شیئاً فعتب فهو له ضامن (چهارم) آب باران و سیل و چشمه و رودخانه حق عموم است پس اگر قدری بردارند و یا نهی جدا کنند حق دارند و ممانعت جائز نیست (پنجم) اگر کسی

چاهی حفر نمود از خود اوست و اگر اعراض نمود حق عموم می شود (ششم) معدن حق عموم است از مسلمین هر که سبقت گیرد و چیزی استخراج نماید می تواند مالک می شود و هم چنین جنگلها و کف دریا و آب دریا و ماهیان آن (هفتم) نهر و مجرای آب عمومی و اگر نهر بملک مجاورین ضرر برساند صاحبان ملک باید دفع ضرر از خود کنند بطوری که راه آب براسد نکنند و حق جلو گیری از آب ندارند.

حق غریم و طلبکار

حضرت سجاده برای طلبکار چند حق بیان کرده «الف» در صورتی که باید بپای خود رفت و ادا نمود که او بزرگوار نیافتد و بآمد و شد مبتلا نشود و مطالبه نماید حتی آنکه اگر وقت نماز یا واجب دیگری است ادا دین را مقدم دارد (مسئله) اگر وقت نماز شد و مدیون پول دارد و نمی دهد و طلب کار هم حاضر است نماز مدیون صحیح است اگر چه معصیت کرده در تأخیر اداء دین «ب» اگر تمکن از اداء دین ندارد بخوش زبانی و تقاضا و خشوش رفتاری او را خوشنود سازد و از خود مرعاجاندو نگذارد برفت و آمد بزرگوار نیافتد که حضرت سجاده فرمود جمع بین دو ظلم نموده ببردن مال و بدرفتاری با صاحب مال رسول اکرم (ص) فرمود اگر شخص متمکن امر و زور فردا کند ظالم است.

حق فقراء و حق فقر

حق فقرا چند چیز است اول زکوة و خمس و رد مظالم و کسوفات و صدقات و نذورات و سایر وجوه بریه که در فقه بیان شده و انحصار کردن خمس و یاسهم امام بیک نفر بدعت است و دلیل شرعی ندارد و منع هر یک از حقوق مذکوره غصب و ظلم و موجب غضب پروردگار و نزول آفات و بلیات و فساد اخلاق و بیدینی و سرقت و صرف در لهو و لعب و غیر اینها است مثلا خداوند جل شانه در حق مانع زکوة میفرماید و ویل للمشرکین الذین لا یؤتین الزکوة و هم بالاخره کافرون یعنی وای بر مشرکین آنانکه زکوة نمیدهند و ایشان به عالم آخرت کافرنند در این مقام چند حدیث نقل میشود (۱) حضرت امیر ع فرمود از برای خدا بندگان نیست که نعمتها را اختصاص بایشان داده تا اینکه سایرین را نفع بخشند و دوام پیدا کنند و اگر منع نمودند خدا سلب نعمت از ایشان کند چون ثروتمندان و کلا عاقلند اگر بوظیفه و کالت عمل نکردند خیانت کرده و از وکالت معزولند (دویم) کافی از حضرت صادق ع روایت کرده که فرمود ثروتمندان شیعه بر محتاجان شیعه امینند پس ما را حفظ کنند در باره

ایشان تا خدا حفظ کند ایشان را مؤلف گوید این زمان ثروتمند حقیقی کمتر یافت می شود بلکه اکثر بفسب و جنایت مالک میشوند (سوم) بنظر حقارت و پستی بایشان نظر نکردن شیخ صدوق از رسول خدا ص روایت کرده که فرمود استخفاف ننمائید بفقراء شیعه علی علیه السلام و عترت او که محققا هر يك از ایشان شفاعت خواهد نمود دو طائفه بزرگرا و کسی که احقرام کند فقیر مسلمانی را ملاقات کند خدا را در قیامت در حالی که از او راضی باشد و حضرت رضا ع فرمود کسی که فقیر را ملاقات کند و سلام نماید بر او بخلاف سلام بر ثروتمندان ملاقات کند خدا را در قیامت در حالی که بر او غضبناک باشد و اما حق فقر آنست که فقیر بقر خود راضی باشد که در حقیقت از عطاء خداوند راضی بوده تا آنکه خدا هم از او راضی شود بحضرت موسی خطاب شد هر وقت دیدی فقر بتوروی آورده بگو مرحبا بعلامت صالحین حضرت صادق (ع) فرمود خداوند در قیامت عذرخواهی کند بنده را که محتاج قرار داد مانند عذرخواهی برادر از برادر و بفرماید تو را بجهت پستی محتاج قرار ندادم پس نظر نما بین آنچه بتوعوض خواهم داد و هر کس حقی بگردن تو داد و در باره تو همراهی کرده شفاعت نما پس بنده مومن عرض کند ضرر نداشت آن فقر با آنچه در حق من عطا نمودی مؤلف گوید حق تعالی گاهی فقیر کند برای امتحان و گاهی ثروت دهد برای زیاد شدن طغیان پس در هر حال باید بخدا پناه برد نعوذ بالله من خزی الدینا و عذاب الاخره

حق قرآن

پس عظیم است از جهاتی (۱) نورا است و در ظلمات جهل و بدعت و فتنه ها باید متمسك بآن گردید (۲) ریسمانیست محکم که قطع نخواهد شد و اگر بآن چنگ زنی تو را از پستی باوج رفعت و از ذلت بعزت و از فقر بشروت و از بندگی باقنای خواهی رسانید (۳) قانونی است که تمام دستور سعادت و بر ناه زندگی و مصالح و مفاسد را واجد است (۴) درجات و مقامات هر کس بقدر حفظ اوست از آیات قرآن و روز قیامت خطاب شود قرائت کن و بالا برو (۵) شافع مقبول و یادشمن شدیدالخصومه خواهد بود در قیامت و چهار چیز است که قیامت شکایت کند یکی قرآن گوید پروردگار مرا کنار گذاشتند و بدستور من عمل ننمودند دیگر عالم محفل و مسجد محفل و رحم (۶) کتاب جامعی است که افتخار مسلمین و در میان ملل باعث سرافرازی است بواسطه اعجاز و استحکام و فطری بودن آیات آن که عظمت و حقانیت اسلام را ثابت می کند از لواستاد دانشگاه لندن سؤال کردند بهترین کتابها چه کتابی

است بعد از یک هفته تأمل با اینکه مسیحی بود گفت قرآن جامعتر و بهتر است کتابها است (۷) بهترین انیس است در تنهایی دنیا و قبر و آخرت و خوشترین رحمت است در این عالم و عالم دیگر در اینجا چند حدیث ذکر می کنم
اول در تفسیر صافی از رسول اکرم ص روایت نموده فرمود هنگامیکه رو آورد بشما فتنه ها مانند باره تاریکی شب بر شما باد بقرآن که شافع مقبول - القول و دشمن راستگوئی است هر که او را پیشوا قرار دهد بیست گشاند او را و هر که بی اعتنائی کند بآتش رساند او را و راهنمایست به تشرین راه و کتابی است در او تفصیل داده شده هر چیز دویم در نهج البلاغه علی ع فرماید علیکم بکتاب الله فانه الجبل المیتن والنور المبین سیم از پیغمبر ص روایت شده که فرمود روشن نمائید خانه های خود را بقرائت قرآن زیرا خانه که در آن زیاد قرائت قرآن شود خیر آن زیاد و اهل آن بهره مند خواهند بود و حق قنای در حق حریم بیان شده

حق القصاص و اخذ الدیه

این حق برای ولی مقتول است و اگر ولی فوت شد با اولاد او است و تفصیل آن مراجعه شود بکتاب مبسوطه .

حق بزرگتر و کبیر

از جهاتی بزرگتر حق دارد چنانچه وسائل از حضرت سجاده نقل کرده (۱) احترام و توقیر او بجهت سن و تجربه او (۲) اکرام او بجهت تقدم او در اسلام (۳) رو بر و نشدن با او در مقام خصومت (۴) سبقت نگرفتن بر او (۵) اثبات ننمودن چهل او اگر عمل جاهلانۀ از او سرزد باید تحمل نمود و احترام او برای حرمة اسلام است پیغمبر فرمود ۲۵ چیز موجب فخر است یکی از آن ها تقدم بر مشایخ و بزرگان است و نیز فرمود کسیکه احترام کند صاحب موی سفید را خداوند تعالی از فرع روز قیامت او را اینی دهد .

حق مال

مرحوم مجلسی از حضرت صادق ع روایت کرده که فرمود حقوق مال آنستکه اخذ نمائی مگر از حلال و اتفاق و مصرف نکنی مگر در حلال و از عطای خدا بدانی و از غیر او ندانی و تملق و چاپلوسی برای دیگران نکنی و آنکه تو را شکر نگذارد بر خود در مصرف ترجیح ندهی و کسیرا که خدا از او راضی نیست در مصرف جانشین خود نگردانی و برای وارث نا اهل که بنده هوا و هوس و کماله شیطان باشد نگذاری زیرا که در عیبان پروردگار مصرف

کند و تو اعانت بر گناه نموده و او بهره برده و عقاب و وزر و وبال بر تو باشد و حسرت و ندامت سودی نداشته باشد.

حق مؤذن

کلام حضرت سجاده دلالت دارد که مؤذن حقوقی دارد (۱) بیاد آرندۀ پروردگار عظیم الشان است (۲) تو را دعوت بسفرۀ احسان حق نموده (۳) یاری و معاونت تو نموده در انجام فریضه که بر تو مقرر است شکر او گذار که شکر محسن لازم است چند حدیث لازم است ذکر شود اول پیغمبر ص فرمود هر که یکسال در بلدی از بلاد مسلمین اذان گوید بهشت بر او واجب شود ویم بلال گوید از رسول خدا ص شنیدم فرمود هر که ده سال اذان گوید خداوند او را در درجۀ حضرت ابراهیم سکنی دهد مؤلف گوید زیرا که حضرت ابراهیم مؤذن حق بوده چنانچه در سورۀ حج میفرماید واذن فی الناس بالحج یعنی ای ابراهیم حج را اعلام نمایین مردم هر کس حج رود برای ابراهیم ثواب حبی داده شود و نیز بعد هر یک از نماز گذاران بمؤذن ثوابی اعطا شود (سیم) پیغمبر ص فرمود مؤذن روز قیامت سر بلند و سرفراز تر از دیگرانست مؤلف گویند چون منادی حق بود و فریاد خدا پرستی و اعلان توحید و عدالت و بندگی را گوش زد جهانیان نموده .

حق مؤمن بر خداوند شانه العزیز

در جلد ۱ بهار از جابر بن یزید از حضرت باقر ع روایت نموده که برای مؤمن بر خداوند بیست خصلت باشد که حق تعالی برای مؤمن وفا خواهد نمود بر خداوند است که او را امتحان کند ولی گمراه نگرداند و برهنه و گرسنه نگذارد و بشمات دشمن مبتلا نکند و پرده او را ندراند و خواش نکند بلکه عزیزش دارد و بفرق و حریق نیراند و چیزی بر او پرتاب نشود و از جای خطر ناک پرتاب نگردد و از مکر اهل مکر حفظ نماید و از سطوت ستم کاران پناه دهد و از برص و جدام حفظش کند و با گناهان کبیره او را نمی راند و او را از توبۀ از گناهان فراموشی ندهد و بهر خیری او را توفیق دهد و دشمن را بروی تسلط نهد و او را با من و امان ختم نماید و در رفیق اهلی او را با مقرر دهد این است قرارداد خدای عزوجل برای مؤمنین مؤلف گوید خدا خوب خدا نیست ما باید خوب بنده باشیم .

حق مؤمن بر پیغمبر ص

چنانچه از احادیث اهل بیت عصمت ظاهر میشود عدد از مؤمنین بر پیغمبر حق پیدا میکنند برای اختصار بکروات ذکر میشود در رسول خدا ص فرموده

چهار طایفه حق شفاعت بر من دارند (۱) کسیکه دوست بدارد اهل بیت مرا
(۲) کسیکه حاجت ایشان را بر آورد (۳) کسیکه دوست بدارد دوست ایشان
را و بادشمن ایشان دشمن باشد (۴) کسیکه سعی در امور ایشان نماید و بهمین
مضمون در حق اولاد او نیز وارد شده حق مجری مراجعه شود بحق الشرب
حق ملت بر یکدیگر

از حضرت سجاده ع روایت شده که حقوق ملت از این قرار است (۱)
سلامتی ایشان را خواستن (۲) بر وبال مرحمت برایشان گستردن و ببا بدن ایشان
مدار نمودن (۳) میان ایشان الفت انداختن (۴) صلاح ایشان را خواستن و از نیکی
هر یک بدیگری سیاست گذاری نمودن و خورسند شدن زیرانیکی ایشان به
یکدیگر بحال توخوبست که رفع اذیت و مؤنه خویش از تو نموده اند (۵) همه
را بدعا و یاری خود نصرت دادن (۶) مقام هر کدام را نسبت بخود ملاحظه
کردن و بزرگان ایشان بمنزل پدر و کوچک را چون فرزند و متوسط را برادر
دانستن (۷) همه را با لطف ملاقات و حقوق را مراعات کردن .

حق مالک و ارباب

حق مالک بر رعیت بیشتر از حق سلطان است زیرا که او مالک است
چیزی را که سلطان مالک نیست پس لازم است در چیزهای بزرگ و کوچک
مالک را اطاعت و بدون اذن او در ملک او تصرف نکند و حق خداوند مقدم
است بر حق مالک و جامی که عصیان خدا است مالک حق اطاعت ندارد و قسی
حق خدا را انجام دادی میپردازد بحق دیگران و مالک و رعیت هر دو باید به
قرارداد خود عمل نمایند حق مشاوره در حق الشوری گذشت .

حق مستمع بر ناطق

علی ع در نهج البلاغه میفرماید من اصغی الی ناطق فقد عبده الخ آنکس
که بگوینده گوش فرادهد بتحقیق او را پرستیده چه شیطان باشد چه رحمانی
پس گوینده باید مراعات نماید که شنونده را بیاطل نیاندازد اول آنچه خیر
دنیا و آخرت اوست بیان کند و بکلمات بیهوده او را معطل نسازد دویم عیب
و مرض او را باو بفهماند و تملق و تمجید و تعریف را رها کند زیرا سالم
محتاج بد کمتر نیست و او را مغرور و خود پسند نگرداند و اگر خواب است خواب او
را سنگین تر نکند سیم مطالبیکه فهم او نمیرسد بیان نکند چهارم مسلمان بشیم
آل محمد من است او را کفالت نموده و موجب رشد او شود پنجم بر او فرمود یا علی
اگر مردی بدست تو هدایت شود برای تو بهتر است از آنچه خورشید بر او
می تابد .

حق نیکوکار و بدکردار

کسیکه درباره تونیکی کرد حق برتو دارد از کلام حضرت سجاده ظاهر است اول سیاست خدا گویی دوم شکر محسن گویی و در موقع تلافی نمائی که تشویق شود و هل جزاء الاحسن الا الاحسان را بعمل آوری (سیم) چون او ابتدا با احسان نموده فضل با او است و اما کسیکه درباره تو ظلم کرده بزبان باعمل پس سزاوار است مطابق فرمایش حضرت سجاده ع با او معامله کنی پس اگر عمداً مرتکب شده تو اولی بغو میباشی و اگر بدانی عفو ضرر دارد و یا جری می شود می توانی با کمک دیگران او را منکوب کنی چون حقتمالی فرموده و لمن انتصر بعد ظلمه فاولئك ما عليهم من سبيل و اگر صبر نمائی بهتر و لئن صبرتم فهو خيراً اللهم ابرین صبر برای صابرین بهتر است و اگر عمداً مرتکب نشده تو تلافی همدی کنی ستم کرده که تلافی کردی خطائی را بعد و مدارا و لطف او را باز دار و اگر کسی بیدی خود دوام دهد تو بغویی خود دوام ده که خوبی اولی بدوام است .

حق واعظ و ناصح

اما حق واعظ چند چیز است (۱) کلام او را پسنجی اگر خوبست بریشه جان بندی (۲) اگر کوچکتر و فقیر تر است تکبر نکنی چون سلیمان با آن عظمت بمورچه گفت مرا موعظه کن مورچه گفت باد آورده را باد میبرد و همدی سلیمان گفت واحطت بما لم تحط به یعنی من چیزی میدانم که تو نمی دانی و حضرت امیر عمار فرمود یا عمار عظمی ای عمار مرا موعظه کن و اما حق نصیحت گو چند چیز از حضرت سجاده روایت شده اول در مقابل او تواضع کن و پریباند از او تواضع بھمی داده خداموده تاب علیه و هدی دویم گوش فراداده و بعد از تعقل اگر دانستی بصواب بندی گفته خدا را حمد نما و اگر خطارفته بر او ترحم کن و متهم مساز او را و مؤاخذه مکن و اگر مستحق تهنیت است اعتنا بر او مکن و اما نصیحت پذیر حق او آنستکه او را پسند دهی و مدارا با او رفتار کنی کما قال السجاده

حق نعمت

چند چیز است (۱) اظهار آن و اما نعمة ربك فحدث (۲) شناختن منعم و غرض از آن نعمت که برای چه مصرف اعطا کرده در اینصورت در غیر آن مصرف مکن و متذکر باش اگر تلافی نمیکنی مخالفت منعم مکن (۳) شکر آن حضرت کاظم ع فرمود مذاکرة نعمت شکر آنست و ترک شکر کفر است

و حضرت رسول ۴ فرمود فشار قبر برای مؤمن کفاره تضييع نعمتها است ابو هاشم جعفری گوید مبتلا شدم بشکنی و فشار زندگی و رفتم خدمت حضرت امام هادی ع برای شکایت اجازه فرمود وارد شدم و نشستم قبل از آنکه دهان بشکایت باز کنم فرمود نعمتها ای که خدا بتو عنایت فرموده کدام را می خواهی شکر گذاری ابو هاشم گوید نتوانستم چه بگویم حضرت فرمود خدا ایمان بتو داده و تورا از آتش دوزخ حفظ کرده و عاقبت و سلامت بتو داده و تورا در بنده کی و اطاعت موفق داشته و قناعت داده و آبروی تورا از منت دیگران حفظ نموده ای ابو هاشم قبل از آنکه شکایت کنی تورا بشماره نعمتهای الهی متذکر نمودم زیرا گمان کردم می خواهی از او شکایت کنی و بتحقیق امر کردم برای تو بصد دینار دریافت کن آنرا مؤلف گوید انسان باید قدر نعمت بداند خصوصاً نعمت جان و روان و او را بتو حید و اعتماد بخدای عظیم الشان تقویت کند و بملکات فاضله و عادات حسنه او را عادت دهد و لا اقل باخلاق و ذیلش که امراض ابدی است خود را عادت ندهد و جان را پاکیزه نگهدارد

حق والدین و حق اولاد - آیات و اخبار بی شمار راجع بحقوق والدین است از آیات اکتفا میکنیم بآیه سوره اسری و قضی ربك ان لا تعبد الا اياه و بالواله لدین احسانا اما یبلغن عندك الکبر احدهما او کلاهما فلا تقل لهما اف ولا تنهرهما و قل لهما قولاً کریماً و اخفض لهما جناح الذل من الرحمة و قل رب ارحمهما کما ربیانی صغیراً یعنی حکم پروردگار تو است که پرستش غیر او نمکنید و بوالدین نیکی کنید هر گاه یکی از ایشان با هر دو بییری رسند نزد تو پس با ایشان افسه و مگو و زجر و زحمت مده ایشان را و با ایشان خوش گفتار باش و برای ایشان تواضع کن و ذلیل باش و مهربانی و رحمت را مراعات کن و بگو خدا یاد رحمتشان کن چنانچه در کوچکی مرا پرورش دادند اما روایات صاحب وسائل از حضرت سجاد ع روایت کرده فرمود حق مادر بر تو از چند جهت است (۱) در بر گرفت تورا در جایی که احدی در بر نگرفته دیگر را (۲) غذاداد تورا از شیرۀ جان (۳) حفظ نمود تورا بتمام قوا و اعضا (۴) باکی نداشت که خود گرسنه باشد و تورا سیر می کرد و تشنه بود تورا سیر آب میکرد و برهنه بود تورا می پوشانید و بآفتاب بود بر تو سایه می افکند و از خواب صرف نظر می کرد و تورا خواب می نمود (۵) حفظ نمود تورا از سرما و گرما تا آنکه تورا برای خود نگهدارد و بتحقیق تو طاقت شکر او نداری و اما پدر او ست و رشو و برك و ساز تو محققا اگر او نبود تو نبود پس اگر در خود چیزی دیدی و پسندیدی از قوای بدن و ملکات روح پدر پایه اصل آن نعمت است پس حمد خدا و شکر پدر گذار و کافی

از رسول اکرم^ع روایت کرده که مردی آن حضرت عرض کرد مرا وصیت نما
 فرمود شرک بخدا بتهالی میاور و اگر چه بآتش بسوزی مگر آنکه قلبت آرام باشد
 بتوحید و ایمان و والدین خود را اطاعت نما که این اطاعت از ایمان است در
 تفسیر صافی از حضرت رضاء روایت نموده که فرمود خداوند شکر خود را
 مقرون بشکر والدین نموده کس شکر ایشان نکند خدا را شکر ننموده و در
 سوره لقمان فرموده اشکر لی و لوالدیک شهیدره در قواعد میگوید شکسی
 نیست آنچه حرام و واجب است نسبت بوالدین هم حرام و واجب است ولیکن
 چند حکم اختصاص بوالدین دارد (۱) سفر مباح و مستحب بدون اذن ایشان
 حرام است (۲) در هر کاری که عصبان خالق نباشد اطاعت ایشان واجب است
 (۳) در صورتیکه امر خدا و امر ایشان جمع شد در وسعت وقت امر ایشان را
 مقدم دار (۴) در بعضی از اوقات والدین میتوانند او را از ضلوة جماعت باز
 دارند (۵) در واجبات کفائی میتوانند مانع او شوند در صورتیکه دیگران انجام
 دهند (۶) بعضی از علما گفته اند اگر در حال نافلة فرزند را صدا زدند نماز
 نافلة را قطع نماید و جواب دهد (۷) بدون اذن والدین روزه مستحبی نگیرد
 و حضرت رسول^ص فرمود از طرف حق باقی والدین گفته شود هر کار خواهی
 بکن که تو را نخواهم آمرزید حضرت باقر^ع فرمود کسیکه بشندی بوالدین نظر
 کند عاق است و حضرت صادق^ع فرمود کسیکه نظر غضب بوالدین خود
 افکند نماز او قبول نشود و اگر چه والدین او ستمکار یا و باشند در کافی حضرت
 کاظم^ع فرمود مردی از پیغمبر ص سوال کرد حق پدر چیست فرمود باسم او
 را بخواند و مقدم بر او راه نرود و بیش از او ننشیند و کاری نکند مردم پیدر
 او بد گویند مجلسی از حضرت رسول ص روایت کرده که فرمود فرزندان نیکو
 کاری که نظر مهربانی بوالدین کند بهر نظر یکجای مقبول برای اوست و در
 حدیث دیگر نیکی بوالدین فقر را دفع میکند کافی روایت کرده مردی بر رسول
 خدا ص عرض کرد زبانه میباید بچهار دارم حضرت فرمود چهار گن در راه خدا
 که اگر کشته شوی زنده جاوید خواهی بود نزد حق تعالی و اگر پیری اجرت
 با خداست و اگر مراجعت کنی از گناه خارج شده مانند روزیکه بدنیآ آمدی
 هر ض کرد یا رسول الله پدر و مادر پیری دارم که محل انس ایشان و از جهاد من کراهت
 دارند حضرت فرمود با والدین خود باش قسم بکسیکه جانم بدست اوست یک
 روز و شب انس با ایشان بهتر است برای تو از یکسال جهاد و نیز فرمود کسی
 که ماه رمضان را درک کند و آمرزیده نشود از خدا دور است و کسیکه پدر
 و مادر را درک کند و آمرزیده نشود از خدا دور است و کسیکه اسم من ذکر

شود صلوات نفرسد از خدا دور است و حضرت باقر ع فرموده میشود کسی در زمان حیات والدین عاق نباشد بعد از فوت ایشان عاق شود بواسطه ادا نکردن دین و فراهم نمودن اسباب آمرزش ایشان کافی روایت کرده مردی بر رسول خدا ص عرض کرد بکه نیکی کنم فرمود بمادرت دو مرتبه سؤال کرد فرمود بمادرت مرتبه سیم سؤال نمود فرمود بمادرت عرض کرد غیر از مادر فرمود پدر از این حدیث معلوم میشود حق مادر زیادتر است از پدر. نظامی گوید:

هان ای پسر عزیز دلیمند	دارم بتو من و صیتی چند
گزر رفتن من سی نمانده	دائم پدر کسی نمانده
زین گفته سعادت تو جویم	پس یاد بگیر آنچه گویم
با مادر خویش مهر با نباش	آماده خدمتش بجان باش
با چشم ادب نگر پدر را	از گفته او مپیچ سر را
گرایند و شوند از تو خورسند	خورسند شود ز تو خداوند

مؤلف گوید .

خواهی کشی حور عین در آغوش	این گفته من مکن فراموش
گر پیر شوند یا زمین گیر	باحسن ادب تودستان گیر
از خدمتشان بسبر سعادت	در صورتشان نظر عبادت
گر می طلبی رضای سبحان	رو بوسه بده به پسای ایشان

اما پدران روحانی که حضرت رسول فرمود من و علی ع دو پدر این امتیم در تفسیر آیه ووالدوا وولد علی ع فرمود والدیکه خدای تعالی باو قسم یاد کرده برای عظمت او رسول خداست و در آیه ووصینا الانسان بوالدیه احسانا فرمود مقصود از والدین کسانیست که ارث علم و حیات و حکمت گذاشتند و خداوند اطاعت ایشان را لازم نموده که پیغمبر و اوصیاء آنحضرتند حضرت رضاع فرمود حق پیغمبر و وصی او هزار مرتبه زیادتر است از حق پدر و مادر و البته حق ما بزرگتر است از حق پدر و مادر زیرا اگر اطاعت ما کنند نجات دهیم ایشان را از آتش و بسوی بهشت دائم بریم و از بنده گی با آزادی رسانیم ایشان را حضرت فاطمه ع فرمود دو پدر این امت محمد و علی علیهما السلام راست نمایند کجی ایشان را و حضرت صادق ع فرماید آن رحمی که خدا امر کرده قطع نکنند رحم محمد و آل او است (ص) و حضرت هادی ع میفرماید از جمله عظمت دادن بجلال پروردگار ترجیح دادن خویشان پدر دینی است بر خویشان پدر نسبی و از جمله بی اعتنائی بجلال پروردگار ترجیح دادن خویشان پدر دینی است بر خویشان پدر نسبی و از جمله بی اعتنائی بجلال پروردگار ترجیح

دان فامیل پدر است بر فامیل پدر دینی و از آیات و روایات استفاده میشود که پدران روحانی از این جهات حق دارند (۱) حیات ابد و زندگی جاوید منوط به تربیت در ظل عنایت ایشان است (۲) و خودشان دافع عذاب است (۳) فداکاری ایشان برای مصالح اجتماعی (۴) نجات از آتش غضب حق تعالی بواسطه پیروی ایشان (۵) هادی بودن ایشان بسمادت و درستکاری در آخرت و صلح و صفای دنیا (-) مارا از رقت دعوت به رب و در شماره بزرگان و آزادگان آورده اند. مرحوم نراقی گوید:

این پیغمبر هست عالم را پدر	بلکه صد بار از پدر غمخوار تر
شغل آن تحصیل آب و نان بود	کار این ترتیب قوت جان بود
او چراغ از بهر توروشن کند	این تور اخورشید نور افکن کند
این همیشه هم دم غم خوار تو است	در دو عالم فکر کار و بار تو است

اماراجع بحقوق اولاد در سورة تفاتی آیه ۱۴ فرماید یا ایها الذین

امنوا ان من از راجکم و اولادکم عدواً لکم فاحذروهم و ان تغفوا و تصفحوا و

تغفرو فان الله غفور رحیم انما امر الکم و اولادکم فتنه و الله عنده اجر

عظیم یعنی ای مؤمنین محققاً بعضی از زنان و فرزندان شما را دشمنند پس حذر کنید ایشان را و اگر عفو گذشت شما شامل ایشان شود خداوند هم آمرزند و مهربانست همانا اموال و اولاد باعث امتحان شمایند و نبرد خداوند اجر عظیم است حضرت سجاد ع میفرماید حق فرزندانست که بدانی او از تو است و خیر و شر او منسوب بتو است و مسئولی از آنچه او را تسلط داده و از آنچه با او آموخته از ادب و خداشناسی و راهنمایی بحق و یاری با طاعت پس هر چه خواهی در حق او انجام ده که در نیک و بد و ثواب و عقاب او شریکی حسن بصری گفت بد چیزی است فرزندان اگر زنده باشد بزرگوارند و اگر بمیرد شکسته سازد حضرت زین العابدین ع فرمود و الله حسن بصرمی دروغ می گوید خوبست فرزندان اگر زنده باشد خیر خواه دنیا است و اگر بمیرد شفیع عقبی است و پیغمبر ع فرمود از سعادت مردم مسلمان زن نیکوکار و منزل فضا دار و مرگوب راهوار و فرزندان خوش کردار است و بدان که از وجود فرزندان نباید افسرده شد خصوصاً اگر دختر باشد در سورة اسری خدا فرموده و لا تقتلوا اولادکم خشیه املاق الخ مکشید اولاد خود را از ترس فقر مسا روزی میدهم ایشان و شما را بدرستی که قتل ایشان گناه بزرگی است و پیغمبر فرمود بهترین فرزندان دخترانند و نیز فرمود کسی که سرپرستی دو یا سه دختر نماید در بهشت با من است و نیز فرمود خوب فرزندی است دختر که با برکت و

بشارت و انس است و مریض دارو اشکبار است برای شما و نیکو فرمود که نیکی بدختران سبب از آتش است در تفسیر عیاشی قل نموده که خداوند دختری بمردی عطا کرد و آن مرد در حال غضب وارد شد بحضرت صادق ع حضرت فرمود اگر خدا بتو وحی می نمود که اختیار با منست یا با خودت چه جواب داشتی عرض کرد انتخاب و اختیار خدا را اختیار میکردم حضرت فرمود در این صورت اختیار خدا برای تو دختر بوده و در قضیه موسی و خضر ع در سوره کهف میفرماید حتی اذا لقیا غلاما فقتله الخ موسی و خضر غلامی را دیدند خضر آن غلام را کشت حضرت موسی اعتراض کرد چرا قتل نفس کردی خضر گفت چون والدین اوصالح و باایمان بودند و بقاء این طفل باعث کفر و بدبختی والدین میشد خدا خواست این پسر را تبدیل بفرزند بهتری کند و در عوض خداوند بوالدین او دختری عطا کرد که هفتاد پیغمبر از نسل او پیدا شد و نیز پیغمبر فرمود آنکه پسر را بر دختر ترجیح ندهد در محبت هر دو را يك سان نظر کند خدا او را داخل بهشت کند و مطابق اخبار اهل عصمت ع فرزند این حقوق را دارد.

(الف) اسم نیک بر او بگذارند و اگر چه بدنیا نیامده باشد رسول خدا ص فرمود اولین عطا در حق فرزند اسم نیک بر او نهادن است و کسیکه نام زشت بر او نهاده اند باید تغییر دهد با اسم خوبی چنانچه حضرت رسول ص همین کار مینمود (ب) او را ادب بیاموزد رسول خدا ص فرمود یا علی خدا لعن کرده کسیرا که وادار کند اولاد خود را بفراهم ساختن اسباب عاقبتی او را بی دین و بی تربیت نماید (ج) محل شایسته نزد معلم شایسته بگذارد (د) نفقه او را فراهم سازد و او را معطل نگذارد (ه) او را تقویت و شجاعت دهد و از ابتدا او را ترسو و بی ارزه بار نیاورد و هر دقیقه او را از لولو ترساند (و) حفظ الصحه او را مراعات کند و غلیل المزاج و کسل بار نیاورد (ز) فطرت و صفا و ملکات فاضله که خدا در روح او بودیمه نهاده فاسد ننماید (ح) عقاید موهومه و باطله و عادات کفر و عصییت جاهلیت را در او تزریق ننماید بلکه دفعه نماید (ط) گریه متوسط را از وی منع نکنند و هم چنین از بکار افتادن قوای بدنی او مانع نشود (ی) تا دو سال شیر کامل باو دهند و مستحب است از دوستان باو بنوشند که حضرت رسول ع فرمود دوستان یکی شراب و دیگری طعام است (یا) از سرپرستی او مضایقه ننماید و دفع نجاست و کثافت او نموده و بسا نظافت او را نگاه دارد (یب) از مجالست نااهلان و اراذل جلوگیری کنند از نظر آموزش کار ناپاک او را دور کنند (یج) سه روز اول تولد بشیر مادر او را اختصاص دهند (ید) عقیقه او را بدهند و بوزن سر او نقره و یا طلا انفاق کنند

وز کوة فطره اورا باهلش برسانند (به اورا ختنه کنند والا بعد از تکلیف بر خود طفل لازم خواهد بود در اینجا چند حدیث مناسب نقل میشود (۱) حضرت باقر ع فرمود هر وقت شیطان اسم مارا میشنود لاغرو گداخته میشود و هر وقت اسم دشمنان مارا میشنود فربه گردد پس اسم فرزند خود را با اسم امه یا نام خدا پرستان بگذارید مانند عبدالله و نحو آن (۲) پیغمبر ص فرمود آنکه سه پسر دارد و نام یکی از آنها را با اسم من نگذارد بن ستم کرده و مبارکست خانه که در آن اسم محمد باشد (۳) پیغمبر فرمود محتاج نمی شود خانه که در آن اسم احمد باشد مخفی نماید راجع به تربیت اولاد اخبار زیاد است مابند کر بعضی از دستورات شرع خود را موظف میدانیم اولاد و طفل ده ساله در یک رختخواب نخواستند و بیم از زن یهودیه و نصرانی و سایر کفار بطفل مسلمان شیر نخوراند خصوصا از زن ناصبیه سیم سر طفل را بتراشند چهارم زن خوش رو و خوشبو با شیر دهد پنجم تا هفت سالگی متعرض او نشوند و بعد از هفت به تعلیم او پردازند ششم نوشتن و خواندن خصوصا قرآن و احادیث صحیحه و حلال و حرام و معارف و تیر اندازی و شنا با و یاد دهند هفتم اگر دختر است با او مهر بانی کنند خصوصا اگر فاطمه نام باشد و در غره و بالاخانه او را منزل ندهند و زود بخانه شوهر فرستند و سورة نور با و یاد دهند و سورة یوسف با و یاد دهند هشتم طفل را از مادر جدا نسازند نهم وعده ای که بطفل میدهد وفا کند و با او ملاطفت کند و او را ببوسد و اگر کوچک است با او بازی کند دهم بسیار او را نصیحت کند نظامی گوید

ای چهارده ساله قره العین	بالغ نظر علوم کونین
آنروز که هفت ساله بودی	چون گل بچمن حواله بودی
اکنون به چهارده رسیدی	چون سرو باوج سر کشیدی
غافل نشین نه وقت بازی است	وقت هنر است و سرفرازی
دانش طلب و بزرگی آموز	تا به نگرند روزت از روز
جاییکه بزرگ بایست بود	فرزند کی نداشت سود
چون شیر بخود سپه شکن باش	فرزند خصال خویشتن باش
میکوش که هر چه گوید استاد	گیری همه را بچا یکی یاساد
در کوچه چه میسزوی بمیکسب	معمول گذر کن و مؤدب
میکوش بهر ورق که خوانی	تا معنی آن تمام دانسی
تا پیشه تو است راست گوئی	هرگز نبری سیاه روئی
لب دوخته دار تا توانی	کم گوی و نگوی تا توانی
هر چیز رود ز دست انسان	شاید که بدست آید آسان
گر کوهی از کفت برون تافت	در سایه وقت میتوان یافت

گر وقت رود ز دست ارزان با هیچ کسهر خرید نتوان

حق هدی و قربانی و نذر

حضرت سجاده فرمود حق قربانی آنستکه برای خدا باشد نه برای مردم و خود را بشکلف و زحمت میانداز زیرا خدا از تو آسان خواسته نه مشکل و آردمی و تواضع بهتر است از تکبر و اما نذال و افتادگی تکلفی ندارد و نذر برای غیر خدا باطل است و لازم العمل نباشد.

حق یتیم و ختم کتاب

حق یتیم چند چیز است (۱) اورا شکنجه و آزار نمودن و اما الیتیم

فلاتقهر (۲) در مقابل چشم او با اطفال خود محبت مکن (۳) دست نوازش و

بدری بر سر او بکش اگر گریانست اورا ساکت نما یا بوالفتوح رازی روایت کرده که رسول خدا ص فرمود اذ ابکی الیتیم اهتر العرش الخ یعنی گاه گریه

یتیم عرش ارزخ شود خدای تعالی خطاب فرماید بملئکه شاهد باشید هر که

اورا ساکت و خوشنود سازد در روز قیامت اورا خوشنود خواهم نمود و من

ضامن بهشت اویم از حضرت رسول ص سؤال شد یتیمی در تحت تربیت انسانست

می توان اورا ز دنیا خیر فرمود بمقدار زدن اولاد خود میتواند (۴) از مال

یتیم اجتناب نما خدای فرموده الذین یا کلون اموال الیتامی ظلما انما یا کلون فی

بطونهم ناراً و ختم می کنیم این رساله را بکلام علی ۴ در خطبه ۲۱۵ نهج -

البلاغه ان من حق من عظم جلال الله فی نفسه وجل موضعه من قلبه ان یصغر عهده

لعظم ذلك کل ماسوا و ان من احق من کان کک لمن عظمت نعمة الله علیه

الخ یعنی محقق است هر که جلال خداوندی در نظر او عظمت پیدا کند و حق

تعالی در قلب او بزرگ جلوه کند هر چه غیر خدا است نزد او کوچک شود و

محققا کسی سزاوار این مقام باشد که نعمت بزرگ خدایند شامل حال او شده

و احسان و لطف حق او را فرا گرفته باشد (از پروردگارم سیاستدارم که -

این بنده ضعیف را توفیق داد بیایان رسانم این رساله را با همه گرفتاری در

تلاطم امواج فساد و بلطف و احسان عظیمش امیدوارم که موفق بانجام

وظیفه باشم و حقوق هر صاحب حق را ادا نمایم و بموایان و ائمه خود که در

حق ایشان وارد شده و سبب تکرم و شأنکم الحق و الصیق فالارغیب

عنکم مارق و الا لازم لکم لاحق و المقصر فی حقکم زاهق و الحق معکم و فیکم و

منکم و الیکم تمسک جویم و بیروی نمایم .

الاحقر ابو الفضل بن حسن القمی الرضوی غفری عنهما

و اگر عیبی در وضع کتاب باشد از کمی بود چه بوده و عذر می خواهم